

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क. M2417 विषय धर्मशास्त्र

नाव सूरिक मुंडकी पणिषद् भाष्य

लेखक/लिपीकार श्रीकृष्ण गंड साधु

पृष्ठ ९६ काळ पूर्ण/अपूर्ण

॥ श्रीकृष्णानंदरामसमर्थ ॥ श्रीक्षेत्रकाशि ॥ देणारशिवनारायणभगवद्भक्त ॥ मीनिभाद्रपदचुष्णपूराके १५-१५ ॥

॥ अथसटीकंमुंडकोपनिषद्वाच्यंप्रारभ्यते ॥

三

श्रीगणेशायनमः॥ यदक्षरं परं ब्रह्म विद्या गम्यमितीरितं॥ यस्मिन् ज्ञाते भवेत् ज्ञातं सर्वं तत्स्याम संशयं॥ १॥ ब्रह्मोपनिषद् भोपनिषदाद्या अथर्वण
वेदस्य ब्रह्म उपनिषदः संति तासां शरीरके अनुपयोगित्वेनाग्याचिरव्यासितत्वाद् दृश्यत्वादिगुणकौधर्मोक्तेरित्याद्यधिकरणोपयोगितया मुंडक
सग्याचिरव्यासितस्य प्रतीकमादत्ते। ब्रह्मा देवाना मित्याद्याथर्वणोपनिषद् व्याचिरव्यासितेति शेषः॥ नन्विद्यमुपनिषन्मंत्ररूपामंत्राणां चेषत्वादीनां
कर्मसंबंधेनैव प्रयोजनत्वमेतेषां च मंत्राणां कर्मसु विनियोजकप्रमाणानुपलभेन तत्संबंधासंभवात् निष्प्रयोजनत्वाद्याचिरव्यासितत्वं न संभवतीति
शंकमानस्योत्तरं॥ सत्यं॥ कर्मसंबंधाभावेऽपि ब्रह्म विद्या प्रकाशनसामर्थ्यात् विद्यया संबंधो भविष्यति॥ ननु विद्यायाः पुरुषकर्तृकत्वात् तत्प्रकाश
कत्वे अस्या उपनिषदोऽपि पौरुषेयत्वप्रसंगात्पाक्षिकपुरुषदोषजत्वशंकायाः प्रामाण्यात् व्याचिरव्यासितत्वं नोपपद्यत इत्याशंक्या हास्याच्चेति॥ वि

श्रीगणेशायनमः॥ अथ मुंडकोपनिषद्वाच्यप्रारंभः॥ ब्रह्मा देवानामित्याद्याथर्वणि कोपनिषदस्याश्रविद्यासंप्रदायकर्तृप्रारंभ
र्यलक्षणसंबंधमादावेवाह स्वयमेवस्तुत्यर्थमेवं हि महद्भिः परमपुरुषार्थसाधनत्वेन गुरुणाऽयासेन लब्धा विद्येति॥ श्रोतबुद्धि
प्ररोचनाय विद्यां मही करोति॥ स्तुत्या प्ररोचिता या हि विद्या या सा दराः प्रवर्तते युरिति॥

तारः संप्रदायकर्तृत्वमपि नाधुना तनयेनानाश्रयः स्यात्किं त्वनादिपारंपर्यागतं ततोऽनादिप्रसिद्धब्रह्मविद्याप्रकाशनसमर्थोपनिषदः पुरुषसंबन्धः संप्रदायकर्तृत्वपारंपर्यलक्षणएव तमादावेवाहेत्यर्थः ॥ विद्यासंप्रदायकर्तृत्वमेव पुरुषाणां यथाविद्यायाः पुरुषसंबन्धस्तथैवोपनिषदोऽपि । यदि पुरुषसंबन्धोऽविवक्षितः पौरुषेयत्वपरिहाराय तर्हितथाभूतसंबन्धाभिधायिनान्येन भवितव्यं स्वयमेव स्वसंबन्धाभिधायकत्वे स्ववृत्तिप्रसंगादित्याशंक्याह ॥ स्वयमेव स्तुत्यर्थमिति ॥ विद्यास्तु तौ तात्पर्यात् न स्ववृत्तिर्दोष इत्यर्थः ॥ स्तुतिर्वा किमर्थेत्यत आह ॥ श्रोतबुद्धेति ॥ प्रवर्तैरनिति पाठोऽयुक्तः वृत्तधातोभात्मनेप

विद्याया यस्य योजनं तदेवास्या उपनिषदोऽपि प्रयोजनं भविष्यतीत्यभिप्रेत्य विद्यायाः प्रयोजनसंबंधमाह ॥ प्रयोजनेन त्विति ॥ संसारका
रणनिरुत्तिर्ब्रह्मविद्याफलं चेत् तर्ह्यपरविद्ययैव तन्निरुत्तेः संभवान्न तदर्थं ब्रह्मविद्याप्रकाशकोपनिषद्धारय्या तस्यैत्याशङ्क्याह ॥ अ
त्र चेति ॥ संसारकारणमविद्यादिदोषस्तन्निरुत्तकलमपरविद्यायाः कर्मात्मिकायानसंभवति अविरोधान्न हि शतशोऽपि प्राणायामं कुर्वतः
शुक्तिदर्शनं विना तदविद्यानिरुत्तिर्दृश्यते ततोऽपरविद्यायाः संसारकारणनिरुत्तकलं नास्तीति स्वयमेवोक्ता ब्रह्मविद्यामाहेति संबंधः ॥
किंच परमपुरुषार्थसाधनत्वेन ब्रह्मविद्यायाः परविद्यात्वं निरुद्धं संसारफलत्वेन च कर्मविद्याया अपरविद्यात्वं ततः समाख्याबलात् अप

प्रयोजनेन तु विद्यायाः साध्यसाधनलक्षणसंबंधमुत्तरत्र वक्ष्यति ॥ भिद्यते हृदयग्रंथिरित्यादिना ॥ अत्र चापरशब्दायाम् ग्वेदा
दिलक्षणाया विधिप्रतिषेधमात्रपराया विद्यायां संसारकारणाऽविद्यादिदोषनिरुत्तकलं नास्तीति स्वयमेवोक्ता परापरविद्याभे
दकरणपूर्वकमविद्यायामंतरेवर्तमाना इत्यादिना ॥ तथा परप्राप्तिसाधनं सर्वसाधनसाध्यविषयवैराग्यपूर्वकं गुरुप्रसादलभ्या
ब्रह्मविद्यामाह परीक्ष्य लोकानित्यादिना ॥

रविद्यायामोक्षसाधनत्वाभावोऽवगम्यते इत्यभिप्रेत्याह ॥ परपरेति ॥ यच्चाहुः कर्मजडाः केव
लब्रह्मविद्यायाः कर्तृसंस्कारत्वेन कर्मो गत्वा त्वातं न्येण पुरुषार्थसाधनत्वं नास्तीति तदनंतरं श्रुत्यैव निराकृतमित्याह ॥ तथा परप्राप्तिसाधनमि
ति ॥ ब्रह्मविद्यायाः कर्मो गत्वा कर्मणो निर्दानस्यान्नखल्वंगविधानाय प्रधानं विनिर्द्यते ॥ अत्र तु सर्वसाध्यसाधननिर्दयातद्विषयवैराग्याभिधानपूर्व
कं परप्राप्तिसाधनं ब्रह्मविद्यामाहातो ब्रह्मविद्यायाः स्वप्रधानत्वात् तत्प्रकाशकोपनिषदां न कर्तृत्वावकलमित्यर्थः ॥ यद्युपनिषदां स्वतंत्रं ब्रह्मविद्या
प्रकाशकत्वं स्यात्तर्हि तदध्येतृणां सर्वेषामेव किमिति ब्रह्मविद्यानस्यादित्याशङ्क्याह ॥ गुरुप्रसादलभ्यामिति ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

मुं.भा. गुर्वनुग्रहादिसंस्काराभावात्सर्वेषां यद्यपि न भविष्यति तथापि विशिष्टाधिकारिणां भविष्यतीति भावः ॥ ननु स्वतंत्राचेद्वह्यविद्यातर्हि प्रयोज
 २ नसाधनं न स्यात्सुखदुःखप्राप्तिपरिहारयोः प्रवृत्तिनिवृत्तिसाध्यतावगमात्तत्राह ॥ प्रयोजनं चेति ॥ स्मरणमात्रेण विस्मृतसुवर्णलाभे सु
 खप्राप्तिप्रसिद्धे रज्जुतलज्ञानमात्राच्च भयकं पादिदुःखनिवृत्तिप्रसिद्धे न प्रवृत्तिनिवृत्तिसाध्यत्वं प्रयोजनस्यैकांतिकं अतो विप्रश्नं श्रुतिः प्र
 योजनसंबंधविद्याया असकृद्ब्रवीति तस्मात्तत्प्रकाशकोपनिषदो आख्येयत्वं संभवतीत्यर्थः ॥ यच्चाहुरेकदेशिनः स्वाध्यायाध्ययनविधेरर्थो व
 बोधफलस्य त्रैवर्णिकाधिकारत्वाद्धीतोपनिषज्जन्ये ब्रह्मज्ञाने स्यैव सर्वेषां अधिकारस्ततः सर्वाश्रमकर्मसमुच्चितैव ब्रह्मविद्यामोक्षसाधनमिति
 प्रयोजनं चाऽसकृद्ब्रवीति ॥ ब्रह्मवेदब्रह्मैव भवति ॥ परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे इति च ॥ ज्ञानमात्रेण यद्यपि सर्वाश्रमिणामधिकारः तथा
 पिसन्यासनिष्ठैव ब्रह्मविद्यामोक्षसाधनं न कर्मसहितेति भैश्यचर्याचरंतः संन्यासयोगादिति च बुवन्दर्शयति ॥ विद्याकर्मविरोधाच्च
 ॥ न हि ब्रह्मात्मैकत्वदर्शनेन सह कर्मस्वप्नेऽपि संपादयितुं शक्यं ॥ विद्यायाः कालविशेषाभावादनियतनिमित्तत्वात्कालसंकोचाऽनुपप
 तत्राह ॥ ज्ञानमात्र इति ॥ सर्वसत्यागात्मकसंन्यासनिष्ठैव परब्रह्मविद्यामोक्षसाधनमिति वेदो दर्शयति तादृशसंन्यासिनां च कर्मसाधनस्यैव स्या
 भावान्न कर्मसंभवः ॥ आश्रमधर्मोऽपि शमदमाद्युपहृतिविद्याभ्यासनिष्ठत्वमेव तेषां शौचाचमनादिरपि तत्त्वतः नाश्रमधर्मो लोकसंग्रहार्थत्वात्
 ज्ञानाभ्यासेनैवापावनत्वनिवृत्तेर्न हि ज्ञानेन सह शेषवित्रमिह विद्यत इति स्मरणात् त्रिषवणस्नानविध्यादेरज्ञसंन्यासि विषयत्वादतः कर्म नि
 वृत्त्यैव साहित्यं ज्ञानस्य न कर्मणेत्यर्थः ॥ इतश्च न कर्मसमुच्चिता विद्यामोक्षसाधनमित्याह ॥ विद्याकर्मविरोधाच्चैति ॥ अकर्तृब्रह्मैवास्मीतिकरोमि
 चेति स्फोटो व्याघात इत्यर्थः ॥ यदा ब्रह्मात्मैकत्वं विस्मरति तदोत्पन्नविद्योपिकरिष्यति ततः समुच्चयः संभाव्यत इति नवाच्यमित्याह ॥ विद्याया इति ॥
 धनस्यैव

री.

रामः
२

ननु गृहस्थानामंगिरः प्रभृतीनां विद्यासंप्रदायप्रवर्तकत्वदर्शनाद्गृहस्थाश्रमकर्मभिः समुच्चयोलिंगादवगम्यतइत्याशंक्याह॥ यत्तिति॥ लिंगस्य
न्यायोपरं हितस्यैव गमकत्वांगीकारात्समुच्चये च न्यायाभावात् प्रत्युत विरोधदर्शनान्नलिंगेन समुच्चयसिद्धिः संप्रदायप्रवर्तकानां च गार्हस्थ्य
स्याभासमात्रत्वात्तत्त्वानुसंधानेन मुहुर्मुहुर्बाधानिमित्तिलायां प्रदीप्तायां न मे किंचन दह्यतइत्युद्धारदर्शनात्कर्मभासेन न समुच्चयः स्यात्तत्र च

यत्तु गृहस्थेषु ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृत्वादिलिंगं न तत्स्थितं न्यायं बाधितुमुत्सहते॥ न हि विधि शतेनापि तमः प्रकाशयोरेक
त्वसद्भावः शक्यते कर्तुं॥ किमुतलिंगैः केवलैरिति॥ एवमुक्तसंबंधप्रयोजनाया उपनिषदोऽल्पा सरंगं ग्रंथविवरणमारभ्यते॥ यद्
मां ब्रह्मविद्यामुपयंति आत्मभावेन श्रद्धाभक्तिपुरःसराः संतस्तेषां गर्भजन्मजरारोगाद्यनर्थपूगं निशातयति॥ परं वा ब्रह्म गमयत्य

ॐ भद्रं कर्णेभिरिति शांतिः॥ ॐ ब्रह्मा देवानां प्रथमः संबभूव विश्वस्य कर्ता भुवनस्य गोप्ता॥

विद्यादिसंसारकारणं चात्यंतमवसादयति विनाशयतीति उपनिषत् उपनिषत् पूर्वस्य सदेवमर्थस्मरणात्॥ ब्रह्मापरिवृढो महान्
धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यैः सर्वानन्यानतिशेत्तइति॥ देवानां द्योतनवतामिंद्रादीनां प्रथमो गुणैः प्रधानः सन्प्रथमोऽग्रे वा संबभूवाभिव्य
क्तः सम्यक् स्वातंत्र्येणैव अभिप्रायः॥ विधिर्न दृश्यतइति भावः॥ साधितं व्याख्येयत्वमुपसंहरति॥ एवमिति॥ ग्रंथे कथमुपनिषच्छब्दप्रयोग

इति शंकायामुपनिषच्छब्दवाच्यविद्यार्थत्वात्प्रासंगिकइति दर्शयितुं विद्याया उपनिषच्छब्दार्थत्वमाह॥ यद्गामिति॥ आत्मभावेनेति प्रेमास्पदतये
त्यर्थः॥ अनर्थपूगं केशसमूहं निशातयति शिथिलीकरोति॥ अपरिपक्वज्ञानात् द्वित्रैर्जन्मभिर्मोक्षसंभवादित्यर्थः॥ ज्ञानमप्रतिघंयस्व वैराग्यं च जगत्स

ॐ

मुं.भा.
३

ऐश्वर्यं चैव धर्मश्च सहसिद्धं चतुष्टयमिति स्मरणात् ॥ धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्यैः सर्वानन्यानतिक्रम्य वर्तत इति परिवृढत्वं सिद्धमित्यर्थः ॥ यो सावर्ती
द्रियो ग्राह्यः सूक्ष्मो व्यक्तः सनातनः ॥ सर्वभूतमयोऽचिंत्यः स एषः स्वयमुद्भूतः ॥ स्वयमुद्भूतशुक्रशोणितसंयोगमंतरेणा विर्भूत इति स्मृतेः स्वातंत्र्यं
न यथा धर्माः धर्मवशात् संसारिणोऽन्ये जायन्ते ॥ यो सावर्ती द्रियोऽग्राह्य इत्यादि स्मृतेः ॥ विश्वस्य सर्वस्य जगतः कर्ता उत्पादयिता भव
नस्योत्पन्नस्य गोप्ता पालयितेति विशेषणं ब्रह्मणो विद्यास्तुतये ॥ स एव परमात्ममहत्वा ब्रह्मा ब्रह्म विद्यां ब्रह्मणः परमात्मनो विद्या
ब्रह्म विद्यां ॥ येनाऽक्षरं पुरुषं वेद सत्यमिति विशेषणात् परमात्मविषया हि सा ब्रह्मणा वाग्रजेनोक्तेति ब्रह्म विद्यातां ॥ सर्वविद्या प्र
सूत्रं ब्रह्म विद्यां सर्वविद्या प्रतिष्ठा मथर्वाय ज्येष्ठपुत्राय प्राह ॥ अथर्वणे यां प्रवदेत ब्रह्माऽथर्वातां पुरोवाचांऽगिरे ब्रह्म वि
द्यां ॥ स भारद्वाजाय सत्यवहाय प्राह भारद्वाजोऽगिरसे परावरां ॥ तिष्ठां सर्वविद्याभिव्यक्तिहेतुत्वात् सर्वविद्याश्रयामित्यर्थः
॥ सर्वविद्या वेद्यं वा वस्त्वनयैव ज्ञायत इति ॥ येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमृतं मतमविज्ञातं विज्ञातमिति श्रुतेः ॥ सर्वविद्या प्रतिष्ठा मिति च स्तो
ति ॥ विद्या मथर्वाय ज्येष्ठपुत्राय प्राह ॥ ज्येष्ठश्चासौ पुत्रश्चानेकेषु ब्रह्मणः सृष्टिप्रकारेष्वन्यतमस्य सृष्टिप्रकारस्य प्रमुखे पूर्वमथर्वा स
ृष्ट इति ज्येष्ठः तस्मै ज्येष्ठपुत्राय प्राह उक्तवान्यामेता मथर्वणे प्रवदेत अवदत् ब्रह्म विद्यां ब्रह्मा ॥ तामेव ब्रह्मणः प्राप्तां अथर्वा परापूर्
वमुवाचोक्तवानं गिरिं अंगिर्नाम्ने ब्रह्म विद्यां ॥ गम्यत इत्यर्थः ॥ वाक्योत्पत्तिरुत्पत्तिभिव्यक्तं ब्रह्मैव ब्रह्म विद्या ॥ तच्च ब्रह्म सर्वाभिव्यंजकं
ततः सर्वविद्यानां व्यंजकतया आश्रीयत इति सर्वविद्याश्रया अथवा सर्वविद्यानां प्रतिष्ठा परिसमाप्तिर्भवति यस्यामुत्पन्नायां ज्ञातव्याभावात् सा सर्व

टी.
विद्या प्रतिष्ठायाह ॥ सर्वविद्यावेद्यं चेति ॥
रामः
३

प्रश्नवोजमाह॥ एकस्मिन्निति॥ उपादानात्कार्यस्य पृथक् सत्त्वाभावाद् उपादाने ज्ञाते तत्कार्यं ततः पृथङ् नास्तीति ज्ञातं भवतीति सामान्यव्याप्ति
स्तद्वत्ताद्वाप्यप्रकृत्याह॥ अथवेति॥ प्रश्नासरांजस्य माशिष्यसमाधत्ते॥ नन्वविदिते हीत्यादिना॥ किमस्ति तदिति प्रयोगेऽस्य बाहुल्येनायासः स्या

सचांगिर्भारद्वाजाय भरद्वाजगोत्राय सत्यवहाय सत्यवहनाम्ने प्राह प्रोक्तवान्॥ भारद्वाजो गिरसे स्वशिष्याय पुत्राय वा परावरं परस्माद्व
रेण प्राप्तेति परावरं सर्वविद्याविषयव्याप्येर्वातां परावरं गिरसे प्राहेत्यनुषंगः॥ शौनकः श्रुतकस्यापत्यं महाशालो महाग्रहस्योऽगिर
सं भारद्वाजशिष्यमाचार्यं विधिवद्यथा शास्त्रमित्येतत्॥ उपसन्न उपगतः सन् प्रकृष्टपृष्टवान्॥ शौनकागिरसयोः संबंधाद्वी विधिव
द्विशेषणादुपसदनविधेः पूर्वेषामनियमइति गम्यते॥ मर्यादाकरणार्थं वा विशेषणं॥ मध्यदोषिकान्यायार्थं वा विशेषणं॥ अस्मदादि

शौनको ह वै महाशालोऽगिरसं विधिवदुपसन्नः प्रकृष्टकस्मिन्नुभगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति ॥

षष्ठ्युपसदनविधेरिष्टत्वात्॥ किमित्याह॥ कस्मिन्नुभगवो विज्ञाते॥ नुइति वितर्के भगवो भगवन् सर्वे यद्विज्ञेयं विज्ञातं विशेषेण ज्ञा
तमवगतं भवतीत्येकस्मिन्विज्ञाते सर्वं विद्वतीति शिष्टप्रवादं श्रुतवान् शौनकस्तद्विशेषं विज्ञातुकामः सन्कस्मिन्निति वितर्कय
न्यप्रकृष्टाश्रया लोका सामान्यदृष्ट्या ज्ञातैव प्रकृष्टं॥ सति हिलोके सुवर्णादिशकलभेदाः सुवर्णत्वाद्येकत्वविज्ञानेन विज्ञायमाना लोकि
कैस्तथा कित्वेति सर्वस्य जगद्देवस्यैकं कारणं यदेकस्मिन्विज्ञाते सर्वं विज्ञातं भवतीति॥ नन्वविदिते हि कस्मिन्निति प्रश्नो न्यपन्नः
किमस्ति त्वेति तदा प्रश्नो युक्तः सिद्धे त्वस्ति त्वेकस्मिन्निति स्याद्यथा कस्मिन्निधेयमिति॥ न॥ तद्गौरुतया कस्मिन्नित्यसरांजस्येलाघ
तैदं २

॥ अथवेति ॥

मुं. भा. ४ कल्पः सूत्रग्रन्थः अनुष्ठेयक्रमः कल्पइत्यर्थः अविद्याया अपगमएव परप्राप्तिरुपचर्यते ॥ अविद्यापगमश्च ब्रह्मावगतिरेवेति व्याख्यातम ॥ टी.
 अक्षरबाहुल्यादायासभीरुत्वात्प्रश्नः संभवत्येव ॥ किंत्वेकस्मिन्विज्ञाते सर्ववित्त्यादिति ॥ तस्मै शौनकायाः गिराहकिलोवाच ॥ किं
 मित्युच्यते ॥ हे विद्ये वेदितव्ये इत्येवं हस्म किल यद्ब्रह्म विदो वेदार्थाभिज्ञाः परमार्थदर्शिनो वदन्ति ॥ के ते इत्याह ॥ पराच परमात्मवि
 द्या अपराच धर्माः धर्मतत्साधनतत्फलविषया ॥ ननु कस्मिन्विदिते सर्वविद्वतोति शौनकेन पृष्टं तस्मिन्वक्तव्ये ॥ पृष्टमाह गिरा
 हे विद्ये इत्यादि नैष दोषः ॥ क्रमापेक्षत्वात्प्रतिवचनस्यापराहिविद्याः विद्यासानिराकर्तव्यातद्विषये हि विदितेन किंचित्तत्त्वतो वि
 तस्मै सहोवाच हे विद्ये वेदितव्ये इति हस्म यद्ब्रह्म विदो वदन्ति ॥ पराचैवापराच तत्रापराः ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोऽथ
 र्ववेदः शीशाकल्यो व्याकरणं निरुक्तं छंदो ज्योतिषमिति ॥ अथ परायया तदक्षरमधिगम्यते ॥ दितं स्यादिति निराकृत्य
 हि पूर्वपक्षं पश्चात्सिद्धांतो वक्तव्यो भवतीति न्यायात् ॥ तत्र का अपरेत्युच्यते ॥ ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोऽथ र्ववेद इत्येते चत्वारो वे
 दाः ॥ शीशाकल्यो व्याकरणं निरुक्तं छंदो ज्योतिषमित्यंगानि षडेषाः पराविद्या ॥ अथेदानीमियं पराविद्या च्यते ॥ यया तद्ब्रह्म स्पृष्टमाणा
 विशेषणमक्षरमधिगम्यते प्राप्यते ॥ अधिपूर्वस्य गमेः प्रायशः प्राप्तिर्यत्नात् ॥ नच परप्राप्तेरवगमार्थस्य च भेदोऽस्य विद्याया अपा
 यएव हि परप्राप्तिर्नार्थोत्तरं ॥ ननु क्रमेदादि बाह्या तर्हि सा कथं पराविद्या स्यान्मोक्षसाधनं च ॥ यावेद बाह्या स्मृतय इति हि स्मरन्ति ॥
 स्माभिः ॥ ज्ञातोर्थस्तज्ज्ञप्तिर्वा अविद्या निवृत्तिरित्येतद्व्याख्यानावसरेऽतोधिगमशब्दोऽत्र प्राप्तिपर्याय एवेत्याह ॥ नच परप्राप्तेरिति ॥ ४ ॥

रामः
 ४

संगानां वेदानामपरविद्यात्वेनोपन्यासात्ततः पृथक्करणद्वेद्वाह्यतया ब्रह्मविद्यायाः परत्वं न संभवतीत्याक्षिपति ॥ नन्विति ॥ या वेद्वाह्याः
स्मृतयो याश्च काश्च कदृष्टयः ॥ सर्वास्तानिष्फलाः प्रेत्य तमो निष्ठाहिताः स्मृता इति स्मृतेः ॥ कुदृष्टित्वादनृपादेयास्यादित्यर्थः ॥ विद्याया वेद्वाह्य

कुदृष्टित्वानिष्फलत्वादेयास्यात् ॥ उपनिषदां च ऋग्वेदादिबाह्यत्वं स्यात् ॥ ऋग्वेदादित्वे च पृथक्करणमनर्थकमथ परेति ॥ न ॥
वेद्यविषयविज्ञानस्य विवक्षितत्वादुपनिषद्देव्याः शरविषयं हि विज्ञानमिह पराविद्येति प्राधान्येन विवक्षितं नोपनिषच्छब्दरा
शिः ॥ वेदशब्देन तु सर्वत्र शब्दराशिर्विवक्षितः ॥ शब्दराश्याधिगमपियत्नांतरमंतरेण गुर्वभिगमनादिलक्षणं वैराग्यं च नाशरा
धिगमः संभवतीति पृथक्करणं ब्रह्मविद्यायाः पराविद्येति ॥ यथाविधिविषये कर्त्ताद्यनेककारकोपसंहारेद्वारेण वाक्यार्थज्ञानका

यत्तदद्रेश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णं ॥

लादन्यत्रानुष्ठेयार्थोऽस्यग्निहोत्रादिलक्षणो न तथेह परविद्याविषये वाक्यार्थज्ञानसमकाल एव तु पर्यवसितो भवति ॥ केवल
शब्दप्रकाशितार्थज्ञानमात्रनिष्ठाव्यतिरिक्ताभावात् ॥ तस्मादिह परां विद्यां सविशेषणेनाशरेण विशिनष्टि यत्तदद्रेश्यमित्यादिना
॥ वक्ष्यमाणं बुद्धौ संहृत्य सिद्धवत्परां मुशति ॥ यत्तदिति ॥ अद्रेश्यमदृश्यं सर्वेषां बुद्धौन्द्रियाणामगम्यमित्येतत् ॥ दृशेर्बहिः प्रवृत्तस्य
पंचेन्द्रियद्वारकत्वात् ॥ अग्राह्यं कर्मेन्द्रियाः विषयमित्येतत् ॥ अगोत्रं ॥ त्वेतदर्थानामुपनिषदामप्यृग्वेदादिबाह्यत्वं प्रसज्येतेत्यर्थः ॥ वे
द्वाह्यत्वेन पृथक्करणं न भवति किंतु वैदिकस्यापि ज्ञानस्य वस्तुविषयस्य शब्दराश्यातिरेकाभिप्रायेणेत्याह ॥ न वैद्यविषयेति ॥ ४२ ॥ ४२ ॥

मुं भा. कर्मज्ञानाद्विलक्षणत्वाभिप्रायेण च पृथक्करणमित्याह ॥ यथाविधिविषयइति ॥ अप्राप्तप्रतिषेधप्रसंगान्न प्रधानपरत्वमपिशंकनीयमिति टी.

५ गोत्रमन्वयोमूलमित्यनर्थीतरमगोत्रमनन्वयमित्यर्थः ॥ नहितस्यमूलमस्ति येनान्वितं स्यात् ॥ वर्णयंत इति वर्णाद्व्यधर्माः स्थूलत्वा
दयः शुक्लत्वादयो वाऽविद्यमाना वर्णा यस्य तद्वर्णमक्षरं ॥ अचक्षुः श्रोत्रं चक्षुश्च श्रोत्रं च नामरूपविषये करणे सर्वजंतूनां ते अविद्य
माने यस्य तदचक्षुः श्रोत्रं ॥ यः सर्वज्ञः सर्वविदित्यादिचेतनावत्त्वविशेषणत्वात् ॥ प्राप्तसंसारिणामिव चक्षुः श्रोत्रादिभिः करणैरर्थसा
धकत्वं तदिहा चक्षुः श्रोत्रमिति वार्यते ॥ पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्ण इत्यादिदर्शनात् किंच ॥ तदपाणिपादं कर्मेन्द्रियरहितमित्येत
त् ॥ यतर एव मग्राह्यमग्राहकं वा तो नित्यमविनाशिविभुं विविधं ब्रह्मादिस्थावरं तप्राणिभेदैर्भवतीति विभुं सर्वगतं व्यापकमाका

अचक्षुः श्रोत्रं तदपाणिपादं ॥ नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मं तदव्ययं यद्भूतयोनिं परिपश्यंति धीराः ॥

शब्दत्वं सुसूक्ष्मं शब्दादिस्थूलत्वकारणरहितत्वाच्छब्दादयो ह्याकाशवाय्वादीनामुत्तरोत्तरस्थूलत्वकारणानिवृत्तत्वात् सुसूक्ष्मं ॥
किंच ॥ तदव्ययं उक्तधर्मत्वादेवनयेतीत्यव्ययं ॥ न ह्यनंगस्य स्वांगापचयलक्षणो व्ययः संभवति ॥ शरीरस्येव नापि कोशाप
चयलक्षणो व्ययः संभवति राजद्रव्यनापि गुणद्वारको व्ययः संभवति ॥ अगुणत्वात् सर्वात्मकत्वाच्च यदेवं लक्षणं ॥ भूतयोनिं भूता
नां कारणं पृथिवी वस्थावरजंगमानां ॥ परिपश्यंति सर्वतः आत्मभूतं सर्वस्याक्षरं पश्यंति धीरा धीमता विवेकिनः ॥ ईदृशमक्षरं यथा
विद्ययाऽधिगम्यते सा पराविद्येति समुदायार्थः ॥ मत्वाह ॥ यः सर्वज्ञ इति ॥ अगुणत्वादिति उपसर्जनरहितत्वात् सर्वात्मकत्वाच्चेति ॥ हेयस्या

लिरिक्तस्वाभावश्चेत्यर्थः ॥
गमः ५

ब्रह्मनकारणं सहायशून्यत्वात्कुलालमात्रवदित्यस्यानैकांतिकत्वमुक्तमूर्णनाभिदृष्टं तेन ॥ ब्रह्मजगतो नोपादानं तदभिन्नत्वात्स्वरूपस्य
वेत्यनुमानांतरस्यानैकांतिकत्वमाह ॥ यथा च पृथिव्यामिति ॥ जगन्नब्रह्मोपादानं तद्विलक्षणत्वात्तद्यद्विलक्षणं तत्तदुपादानकं न भवति य

भूतयोन्यसंभूतमित्युक्तं तत्कथं भूतयोनिवृत्तमित्युच्यते प्रसिद्धं दृष्टं तैः ॥ यथा लोके प्रसिद्धं ऊर्णनाभिर्लूता कीदृशः किंचित्कारणांतर
मनपेक्ष्य स्वयमेव सृजते स्वशरीराद्यतिरिक्तानेव तंतून्बहिः प्रसारयति पुनस्तानेव गृह्णते च गृह्णाति स्वात्मभावमेवापादयति
॥ यथा च पृथिव्यामोषधयो व्रीह्यादिस्थावरं तादृशार्थः ॥ स्वात्मा व्यतिरिक्ता एव प्रभवति ॥ तथा च सत्ताविद्यमाना जीवतः पुरुषा य
केशलोमानि केशाश्रलोमानि संभवन्ति विलक्षणानि ॥ यथैते दृष्टं तास्तथा विलक्षणं सलक्षणं च निमित्तांतरानपेक्षात्पथोक्तल

यथोर्णनाभिः सृजते गृह्णते च यथा पृथिव्यामोषधयः संभवन्ति ॥ यथा सतः पुरुषा केशलोमानि तथा सृष्टात्संभवतीह

विश्वं ॥ क्षणादसृष्टात्संभवति समुत्पद्यते इह संसारमंडले विश्वं समस्तं जगदनेकदृष्टं तोपादानं तु सुखार्थप्रबोधनार्थं ॥ य

दूह्यण उत्पद्यमानं विश्वं तदनेन क्रमेणोत्पद्यते न युगपद्दूरमुष्टिप्रक्षेपवदिति क्रमनियमविवक्षार्थं यमंत्र आरभ्यते ॥ तपसा ज्ञा
नेनोत्पत्तिविधिज्ञतया भूतयोन्यसं ब्रह्मचीयते उपचीयते ॥ उत्पिपादयिषदिदं जगदंकरमिव बीजमुत्सृज्य तांगच्छति पुत्रमिव पि

थाघटो न तंतूपादानक इत्यस्य व्यभिचारार्थमाह ॥ यथा च सत इति ॥ एकस्मिन्नपि दृष्टं ते सर्वानुमानानामनैकांतिकत्वं योजयितुं शक्यमिति शं
कमानं प्रत्याहो नेकदृष्टं तेति ॥ ईश्वरलोपाधिभूतं मायातत्वं महाभूतादिरूपेण सर्वजीवैरुपलभ्यत इति सर्वसाधारण्येपि कथं जायतेऽनादिसि

इति दिशंशं क्याह ॥ व्यापिकीर्षितेति ॥

मुं.भा. कर्मा पूर्वसमवायिभूतसूक्ष्ममव्याकृतमितिकेचित्तन्नतस्यप्रतिजीवंभिन्नत्वात्तद्विश्वरत्नोपाधित्वासंभवात्सामान्यरूपेणसंभवेपिपृथिव्या
 ६ दिसामान्यानांबहुत्वात्प्रकृतावेकत्वश्रुतिव्याकोपापातात्जाड्यमहामाया रूपेणैवसंभवेपिनकर्मा पूर्वसमवायित्वं तस्याकारकत्वाद्बुद्ध्यादी
 नामेवकारकत्वाभिधानात्कारकावयवेष्वेवक्रियासमवायाभ्युपगमात्किंचनकार्यस्वकारणप्रकृतित्वेदृष्टमितिभूतसूक्ष्मस्यपंचोक्तभूतप्र

एवंसर्वज्ञयासंश्लिष्टिसंहारशक्तिविज्ञानवत्तयोपचितात्ततोब्रह्मणोऽन्मद्यतेभुज्यतइत्यन्ममव्याकृतंसाधारणंसंसारि
 णाव्याविकीर्षितावस्थारूपेणअभिजायतेउत्पद्यते॥ततश्चाव्याकृताद्वाविकीर्षितावस्थान्नात्प्राणोहिरण्यगर्भोब्रह्मणोज्ञा
 नक्रियाशक्त्यधिष्ठितजगत्साधारणोविद्याकामकर्मभूतसमुदायबीजांक्रो जगदात्माभिजायतइत्यनुषंगः॥तस्माच्चप्राणान्म

तपसाचीयतेब्रह्मततोऽन्ममभिजायते॥अन्नात्प्राणोमनःसत्यंलोकाःकर्मसुचामृतं ॥

नआख्यंसंकल्पविकल्पसंशयनिर्णयाद्यात्मकमभिजायते॥ततोपिसंकल्पाद्यात्मकान्मनसःसत्यंसत्याख्यमाकाशादिभूतपंच
 कमभिजायते॥तस्मात्सत्याख्याद्भूतपंचकादंडक्रमेणसप्तलोकाभूरादयस्तेषुमनुष्यादिप्राणिवर्णाश्रमक्रमेणकर्मोणिकर्म
 सुचनिमित्तभूतेषुअमृतंफलंयावत्कर्मोणिकल्पकोटिशतैरपिनविनश्यति॥तावत्फलंनविनश्यतीत्यमृतं॥कृतित्वंनस्यात्तस्मान्महाभू

तसर्गादिसंस्कारास्पदंगुणत्रयसाम्यमायातत्त्वमव्याकृतादिशब्दवाच्यमिहाभ्युपगंतव्यं॥पूर्वस्मिन्कल्पेहिरण्यगर्भप्राप्तिनिमित्तंप्रकृष्टंज्ञानंकर्म
 चयेनानुष्ठितंतदनुग्रहायमायोपाधिकंब्रह्महिरण्यगर्भवस्थाकारेणविवर्ततेसचजीवतदवस्थाभिमानोहिरण्यगर्भउच्यतइत्यभिप्रेत्याह॥ब्रह्मण

टी.

॥

रामः

उपासना

ज्ञानशक्तिभिः क्रियाशक्तिभिश्चाधिष्ठितं विशिष्टं जगद्व्यष्टिरूपं तस्य साधारणः समष्टिरूपः सूत्रसंज्ञ इत्यर्थः मन आख्यमिति ॥ समष्टिरूपं वि-
वक्षितं व्यष्टिरूपस्य लोकसंस्तुतं कालत्वाद्दृश्यमाणार्थमिति वक्ष्यमाणस्याविद्याविवरणं प्रकरणस्यारंभार्थमुक्तं परविद्यासूत्रार्थोपसंहार-
इत्यर्थः ॥ सामान्येनेति समष्टिरूपेण मायाख्येनोपाधिनेत्यर्थः ॥ विशेषेणेति ॥ व्यष्टिरूपेणाविद्याख्येनोपाधिनाऽनंतजीवभावमापन्नः स एव स-

उक्तमेवार्थमुपसंजिहीर्षमंत्रो वक्ष्यमाणार्थमाह ॥ यउक्तलक्षणोऽस्यारख्यः सर्वज्ञः सामान्येन सर्वं जानातीति सर्वज्ञः ॥ विशेषेण स-
र्वं वेत्तीति सर्ववित् ॥ यस्य ज्ञानमयं ज्ञानविकारमेव सार्वज्ञलक्षणं तपोनायासलक्षणं ॥ तस्माद्यथोक्तात्सर्वज्ञादेतदुक्तं कार्यल-
क्षणं ब्रह्महिरण्यगर्भारख्यं जायते ॥ किंच ॥ नामासौ देवदत्तयज्ञदत्त इत्यादिलक्षणं रूपमिदं शुक्लं नीलमित्यादि अन्नं च ब्रीहियवादि-

यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्य ज्ञानमयं तपः ॥ तस्मादेतद्ब्रह्म नाम रूपमन्नं च जायते ॥ १ ॥

लक्षणं जायते ॥ पूर्वमंत्रोक्तक्रमेणेत्यविरोधोद्घृष्ट्यः ॥ १ ॥ सांगावेदा अपराविद्योक्ता क्रुग्वेदो यजुर्वेद इत्यादिना ॥ यत्तदद्रेष्यमित्या-
दिना नाम रूपमन्नं च जायत इत्यंतेन ग्रंथेनोक्तलक्षणमक्षरं यथाविद्ययाऽधिगम्यत इति पराविद्यासंविशेषेणोक्ता ॥

वैखोपाधितत्सं-
ष्टं च वेत्तीत्यधिदैवमध्यात्मं च तत्त्वाभेदः सूत्रितः ॥ स्मृत्वं प्रजापतीनां तपसा प्रसिद्धं तद्वत् ब्रह्मणोऽपि स्मृत्वं तपोनुष्ठानं वक्तव्यं ॥ ततः
संसारित्वं प्रसज्येत्याशङ्क्याह ॥ यस्य ज्ञानमयमिति ॥ सत्त्वप्रधानमायायाः ज्ञानारख्यो विकारस्तदुपाधिकं ज्ञानविकारं सृज्यमानं सर्वं प-
दार्थोभिस्तत्त्वलक्षणं तपोननुक्तं शरूपं प्रजापतीनामिवेत्यर्थः ॥ इति प्रथमखंडः ॥ १ ॥ अनादिरूपादानरूपेणानंतो ब्रह्मज्ञानात्प्रागता-

संभवात्सत्येकशरीरिणि होतव्यो दुःखरूपत्वा

मुं.भा. ७ दित्यनेनपदाहरेकजीववादिनः एकचैतन्यमेकयैवाविद्ययाबद्धंसंसरतितदेवकदाचिन्मुच्यतेनास्मदादीनांबंधमोक्षोस्तद्वृत्तितदपास्तं दी.
 भवतिश्रुतिबहिष्कृतत्वात्सुषुप्तेपिक्रियाकारकफलभेदरूपस्यप्रहाणंभवति॥बुद्धिपूर्वकप्रहाणस्यततोविशेषमाह॥सामस्येनेति॥
 स्वोपाध्यविद्याकार्यस्याविद्याप्रहाणेनात्यंतिकप्रहाणंविद्याफलमित्यर्थः॥अमरोऽपश्यपरहितः॥अमृतोनाशरहितइत्यर्थः॥१॥अपरवि
 अतःपरमनयोर्विद्ययोर्विषयोविवेक्तव्योसंसारमोक्षावित्युत्तरोग्रंथआरभ्यते॥तत्राऽपरविद्याविषयःकर्त्रादिसाधनक्रियाफलभेद
 रूपःसंसारोऽनादिरनंतोदुःखरूपताद्वातव्यः॥प्रत्येकंशरीरिभिःसामस्येननदीस्रोतोवदव्यवकृटरूपसंबंधस्तदुपशमलक्षणो
 मोक्षःपरविद्याविषयोऽनाद्यनंतोऽजरो अमरोऽमृतोऽभयःशुद्धःप्रसन्नःस्वात्मप्रतिष्ठालक्षणःपरमानंदोऽद्वयइति॥पूर्वतावदपर
 तदेतत्सत्यं॥मंत्रेषुकर्माणिकवयोयान्यपश्यंस्तानिन्नेतायांबहुधासंततानि ॥
 विद्याविषयप्रदर्शनार्थमारंभः॥तद्दर्शनेहितनिर्वेदोपपत्तेस्तथाचवक्ष्यति॥परीक्ष्यलोकांनकर्मचित्तानित्यादिना॥नह्यप्रदर्शि
 तेपरीक्षोपपद्यतइतितत्प्रदर्शयन्नाह॥तदेतत्सत्यमवितथं॥किंतन्मंत्रेषुक्रमेणवेदाद्याख्येषुकर्माण्यग्निहोत्रादीनिमंत्रैरेवप्रका
 शितानिकवयोमेधाविनोवसिष्ठादयोयान्यपश्यन्तद्वंतोयतदेतत्सत्यं॥
 द्यायाःपरविद्यायाश्चविषयोप्रदर्श्यपूर्वमपरविद्याविषय
 प्रदर्शनेश्रुतेरभिप्रायमाह॥पूर्वतावदिति॥यदिष्टसाधनतयाऽनिष्टसाधनतयावावेदेनबोध्यतेकर्मतस्यासतिप्रतिबंधेतत्साधनत्वा
 व्यभिचारःसत्यत्वंनस्वरूपाबाध्यत्वंप्रवाह्येतद्व्यादिनानिंदितत्वात्स्वरूपबाध्यत्वेपिचअर्थक्रियासामर्थ्यसंप्रकामिन्यामिवघटतइत्य

दी.
 विप्र
 रामः
 ७

ऋग्वेदविहितः पदार्थो होत्रः॥ यजुर्वेदविहित आध्वर्यवं॥ सामवेदविहित औद्गात्रः॥ तद्रूपायां त्रेतायामित्यर्थः॥ सत्यकामा मोक्षकामा इति स
मुच्चयाभिप्रायेण व्याख्यानमयुक्तं एषवः पंथाः सुकृतस्य लोक इति स्वर्गफलसाधनत्वं विषयवाक्यशेषविरोधादिति आह वनीयस्य दक्षि

एकांतपुरुषार्थसाधनत्वात्तानि च वेदविहितानि ऋषिदृष्टानि कर्माणि त्रेतायां त्रयिसंयोगलक्षणायां होत्राध्वर्यवौद्गात्रप्रकारा
यामधिकरणभूतायां बहुधा बहुप्रकारं संततानि निर्वृत्तानि कर्मिभिः क्रियमाणानि त्रेतायां वायुगे प्रायशः प्रवृत्तानि॥ अतो यूयं ता
न्याचरथ निर्वर्तयथ॥ नियतं सत्यं॥ सत्यकामा ये यथा भूतकर्मफलकामाः संत एषवो युष्माकं पंथामार्गः सुकृतस्य स्वयं निर्वर्तितस्य क

तान्याचरथ नियतं सत्यकामा एषवः पंथाः सुकृतस्य लोके॥ यदा लेलायते ह्यर्चिः समिद्धे हव्यवाहने तदा ज्यभा
गावन्तरेणाहुतौः प्रतिपादयेत्॥ मणो लोके फलनिमित्तं लोक्यते दृश्यते भुज्यते इति कर्मफलं लोक उच्यते॥ तदर्थं तत्प्राप्तये
एषमार्ग इत्यर्थः॥ यान्येतान्यग्निहोत्रादीनि त्रयीविहितानि कर्माणि तान्येष पंथा अवश्यफलप्राप्ति साधनमित्यर्थः॥ तत्राग्निहोत्रमेव
तावत्प्रथमं प्रदर्शनार्थमुच्यते सर्वकर्मणां प्राथम्यात्॥ तत्कथं यदेवं धनैरभ्याहितैः सम्यग्निद्धे हव्यवाहने लेलायति चलति अर्चिस्तदा त
स्मिन्काले लेलायमाने चलति अर्चिषि आज्यभागा वाज्यभागयोरन्तरेण मध्ये आवापस्थाने आहुतौः प्रतिपादयेत् प्रशिपे देवतामुद्दिश्यानेकाः

गोत्तरपार्श्वयोराज्यभागा विज्येते॥ इन्द्राय स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति दर्शपूर्णमासे तयोर्मध्येऽन्ये यागा अनुष्ठायंते तन्मध्यमावापस्थानमुच्यते अग्नि
होत्राहुतौ द्वौ द्वौ प्रशिद्धं सूर्याय स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति प्रातरग्नये स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति सायंकथमग्निहोत्रं प्रक्रम्याहुतौ रिति बहुवचनं तत्राह॥

अग्निहोत्रं

सुं.भा. अनेकेष्वहःसुप्रयोगानुष्ठानानितदपेक्षयेत्यर्थः॥ दर्शस्याग्निहोत्रांगत्वे प्रमाणाभावात् कथं तदकरणमग्निहोत्रस्य विप्रतिपत्तिरित्यादी-
 शंक्यया वज्जीवचोदनावशादग्निहोत्रिणो वश्यकर्तव्यत्वात् तदकरणं भवेद्विपत्तिरित्यभिप्रेत्य विशेषणं शरदादिषु नूतनान्नेन कर्तव्यमा-
 प्रयोगापेक्षया आहुतीरिति बहुवचनं॥ एष सम्यगाहुतिप्रशेषादिलक्षणः कर्ममार्गो लोकप्राप्तये पंथास्तस्य च सम्यक्करणं दुष्करं वि-
 षत्तयस्त्वेका भवेति॥ कथं यस्याग्निहोत्रिणोऽग्निहोत्रमदर्शं दर्शारच्येन कर्मणा वर्जितमग्निहोत्रिणोऽवश्यकर्तव्यत्वाद् दर्शस्याग्नि-
 होत्रसंबन्ध्याग्निहोत्रविशेषणमिव भवति तदक्रियमाणमित्येतत् तथा पौर्णमासमित्यादिष्वपि अग्निहोत्रविशेषणत्वं द्रष्टव्यं अ-
 ग्निहोत्रांगत्वस्याविशिष्टत्वाद् पौर्णमासं पौर्णमासकर्म वर्जितमचातुर्मासं चातुर्मासकर्म वर्जितमनाग्रयणं च आग्रयणं शरदादिक-
 यस्याग्निहोत्रमदर्शमपौर्णमासमचातुर्मासमनाग्रयणमतिथिवर्जितं चाहतमवैश्वदेवमविधिना हुतमासप्र-
 मास्तस्य लोकाहिनस्ति॥ त्वयंतच्चनक्रियते यस्य तथाऽतिथिवर्जितं चातिथिपूजनं चाहन्यहन्यक्रियमाणं यस्य॥ स्वयं स-
 म्यक्चाग्निहोत्रकाले अहुतं अदर्शादिव दवैश्वदेवं वैश्वदेववर्जितं हूयमानमप्यविधिना हुतं न यथा हुतमित्येतदेवं दुःसंपादि-
 तमसंपादितमग्निहोत्राद्युपलक्षितं कर्म किं करोतीत्युच्यते॥ आसप्तमासप्रसमाहितांस्तस्य कर्तुं लोकाहिनस्ति हि नस्तीवाः
 यासमात्रफलत्वात् सम्यक्क्रियमाणेषु हि कर्मसु कर्मपरिणामानुरूपेण भूरादयः सत्यांताः सप्तलोकाः ग्रयणं कर्म अदर्शादिव दवैश्वदे-
 वमिति विशेषणं वैश्वदेवस्याग्निहोत्रांगत्वेऽप्यावश्यकत्वादित्यर्थः॥ पिंडोदकदानेन पित्रादीनां त्रयाणामुपकरोति यजमानः पुत्रादीनां च त्रया-

णां ग्रासादिदानेन ततो मध्यवर्तिना यजमानेन संबध्यमानाः पूर्वत्र य उत्तरे च गृह्यन्त इत्याह ॥ पिंडदानादीति ॥ आहुतयो यजमानं वहंती

फलं प्राप्यंते ते लोका एवं भूतेन अग्निहोत्रादिकर्मणा त्वप्राप्यत्वा हिंस्यन्त इवाया समात्रं त्वव्यभिचारीत्यतो हि न स्त्री लुच्यते हि ॥
पिंडदानाद्यनुग्रहेण वा संबध्यमानाः पितृपितामहप्रपितामहपुत्रपौत्रप्रपौत्रस्वात्मोपकाराः सप्तलोका उक्तप्रकारेणाग्निहो-
त्रादिना न भवन्तीति हिंस्यन्त इत्युच्यते ॥ कालीकरालीचमनोजवाचसुलोहिताया च सुधूम्रवर्णा ॥ स्फुलिङ्गिनी विश्वरुची च देवी ले-
लायमाना इति सप्तजिह्वाः ॥ काल्याद्या विश्वरुच्यन्ता लेलायमाना अग्नेर्देवि राहतिग्रसनार्थ एताः सप्तजिह्वाः ॥ एतेष्वग्निजि-

कालीकरालीचमनोजवाचसुलोहिताया च सुधूम्रवर्णा ॥ स्फुलिङ्गिनी विश्वरुची च देवी लेलायमाना इति सप्तजि-
ह्वाः ॥ एतेष्वयश्चरते भ्राजमानेष्वयथा कालं चाहुतयो ह्याददाय न ॥ तं न यंते ताः सूर्यस्य रश्मयो यत्र देवानां पतिरेको-
धिवासः ॥ एह्येहीति तमाहुतयः सुवर्चसः सूर्यस्य रश्मिभिर्यजमानं वहंति ॥

होत्रादिभ्राजमानेषु दीप्यमानेष्वयथा कालं च यस्य कर्मणो यः कालः तत्कालं यथा कालं यजमानमाददाय न्नाददाना आहुतयो यजमा-
नेन निर्वर्तितास्तं न यंति प्रापयंति एता आहुतयो या इमा अनेन निर्वर्तिताः सूर्यस्य रश्मयो भूलारश्मिद्वारैरित्यर्थः ॥ यत्र यस्मिन् स्वर्गदे-
वानां पतिरिन्द्रः सर्वानुपयं धिषसतीत्यधिवासः ॥ कथं सूर्यस्य रश्मिभिर्वहंतीत्युच्यते ॥ एह्येहीत्याहुतयः सुवर्चसः दीप्तिमत्यः ॥ किंच
प्रियामिश्रवाचं सुत्यादिलक्षणाभिर्वदंत्युच्चारयंत्योऽच्यंत्यः पूजयंत्यश्रेष्ठवो यथा कं पुण्यः सुकृतः पथाः ब्रह्मलोकः फलरूपः ॥ तिसंबंधः ॥

मुं.भा. रूप्यतेनिरूप्यतेयदाश्रयतयायज्ञस्तेयज्ञरूपाः॥स्वयमेवेतितत्त्वदर्श्यपदेशानपेक्षतयास्वमनोरथेनैवेत्यर्थः॥ ४४ ॥ ४४ ॥ ४४ ॥ ४४ ॥ टी.

एवंप्रियांवाचमभिवदंत्योवहंतीत्यर्थः॥ब्रह्मलोकःस्वर्गःप्रकरणात्॥एतच्चज्ञानरहितंकर्मैतावत्फलमविद्याकामकार्यमतोऽसारं
दुःखमूलमितिनिन्द्यते॥प्रवाविनाशिनइत्यर्थोहिपस्मादेतेअदृढाअस्थिरायज्ञरूपायज्ञरूपाणियज्ञनिर्वर्तकाः॥अष्टादशाष्टाद
शसंख्याकाःषोडशर्त्विजःपत्नीयजमानश्चेत्यष्टादश॥एतदाश्रयंकर्मउक्तंकथितंशास्त्रेण॥येषष्टादशस्वरंकेवलंज्ञानवर्जि
तंकर्मातस्तेषामवरकमाश्रयाणाअष्टादशानामदृढतयाप्रवत्तात्प्रवतेसहफलेनतत्साध्यकर्मकुंडविनाशादिवत्क्षीरदध्या

प्रियांवाचमभिवदंत्योर्चयंत्यएषवःपुण्यःसुकृतोब्रह्मलोकः॥प्रवाह्येतेअदृढायज्ञरूपाअष्टादशोक्तमवरंये
षुकर्म॥एतच्छ्रेयोयेभिर्नंदंतिमूढाजरामृत्युंतेपुनरेवापियंति॥अविद्यायामंतरेवर्तमानाःस्वयंधीराःपंडितमन्य
मानाः॥जघन्यमानाःपरियंतिमूढाअंधेनैवनीयमानायथाधाः॥ दीनांतत्स्थानानाशोयतएवमेतत्कर्मश्रेयःश्रेयःक
रणंइतिपेभिर्नंदंत्यभिहृषंत्यविवेकिनोमूढाअतस्तेजरांचमृत्युंचजरामृत्युंकिंचिलकालंस्वर्गंस्थित्वापुनरेवापियंतिभूयो
पिगच्छंति॥किंच॥अविद्यायामंतरेमध्येवर्तमानाअविवेकप्रायाःस्वयंवयमेवधीराधीमंतःपंडिताविदितवेदितव्याश्चेतिम
न्यमानाआत्मानंसंभावयंतस्तेचजघन्यमानाजरारोगाद्यनेकानर्थव्रातैर्हन्यमानाभृशपीड्यमानाःपरियंतिभ्रमंतिमूढादर्श
नवर्जितत्वादंधेनैवाचक्षुष्केणैवनीयमानाःप्रदर्श्यमानमार्गीयथालोकैः॥धाश्रसुरहितागर्तकंदकादौपतंतितद्वत्॥किंच॥

रामः
९

कंसुखं न भवत्यर्कदुःखं तन्नात्र विद्यते यस्मिन्नसौ नाकः केवलकर्मिणां फलमुक्त्वा सगुणब्रह्मज्ञानसहिताश्रमकर्मिणां फलं संसारगोच

अविद्यायां बहुधा बहुप्रकारं वर्तमानावयमेव कृतार्थाः कृतप्रयोजना इत्येवमभिमन्यन्ति अभिमानं कुर्वन्ति बाला अज्ञानिनो
यद्यस्मादेवं कर्मिणो न प्रवेदयन्ति तत्त्वं न जानन्ति रागात्कर्मफलरागाभिभवनिमित्तं तेन कारणेनातुरा दुःखार्ताः संतः क्षीण
लोकाः क्षीणकर्मफलस्वर्गलोकाश्च्यवन्ते ॥ इष्टापूर्ते इष्टं यागादिश्रोतं कर्म ॥ पूर्ते स्मार्ते मन्यमाना एतदेवातिशयेन पुरुषार्थ
साधकं वरिष्ठं प्रधानमिति चिन्तयन्तोऽन्यदात्मज्ञानारब्धश्रेयःसाधनं न वेदयन्ते न जानन्ति प्रमूढाः पुत्रपशुबंधादिषु प्रमत्ततया

अविद्यायां बहुधा वर्तमानावयं कृतार्था इत्यभिमन्यन्ति बालाः ॥ यत्कर्मिणो न प्रवेदयन्ति रागात्तेनातुराः क्षीणलोका
श्च्यवन्ते ॥ इष्टापूर्ते मन्यमाना वरिष्ठं नान्यच्छ्रेयो वेदयन्ते प्रमूढाः ॥ नाकस्य पृष्ठे ते सुकृतैः नुभूत्वे मंलोकं हीनतरं वा विशं
ति ॥ तपःश्रद्धेयै ह्युपवसंत्यरण्यशांता विद्वांसो भैश्यचर्याचरन्तः ॥ मूढास्ते च नाकस्य स्वर्गस्य पृष्ठे उपरिस्थाने सुकृते भोगाय
तनेऽनुभूत्वाऽनुभूय कर्मफलं पुनरिमं लोकं मानुषमस्माद्हीनतरं वातिर्येद्रकादिलक्षणं यथा कर्मशेषं विशंति ॥ ये पुनस्तद्विपरी
ताज्ञानयुक्ता वानप्रस्थाः सन्यासिनश्च तपःश्रद्धेहि तपःस्वाश्रमविहितं कर्म ॥ श्रद्धाहिरण्यगर्भादिविषयाविद्याते तपःश्रद्धे उप
वसन्ति सेवन्ते ॥ अरण्ये वर्तमानाः संतः शांतानुपरतकरणग्रामाविद्वांसो ग्रहस्थाश्च ज्ञानप्रधाना इत्यर्थः ॥ भैश्यचर्याचरन्तः परिग्र
हाभावात् उपवसंत्यरण्यइति संबंधः ॥ रमेव दर्शयति ॥ ये पुनस्तद्विपरीताज्ञानयुक्ता इत्यादिना ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

मुं भा.
१०

अरण्ये स्त्रीजना संकीर्णे देशे ॥ मुक्तानामिहैव सर्वकामप्रविलयं सर्वात्मभावं च दर्शयंति श्रुतयो ब्रह्मलोकप्राप्तिस्तु देशपरिच्छिन्नं फलं ततो न
मोक्ष इत्याह ॥ इहैवेति ॥ ब्रह्मा चतुर्मुखः विश्वसृजः प्रजापतयो मरीचिप्रभृतयः धर्मो यमो महान्सूत्रात्मा अयं कर्तृगुणात्मिका प्रकृतिः सा

सूर्यद्वारेण सूर्योपलक्षितेनोत्तरेण पथा ते विरजाः विरजसः क्षीणपुण्यपापकर्मणः संत इत्यर्थः ॥ प्रयांति प्रकर्षेण यांति ॥ यत्र यस्मि
न्मृत्युलोकादौ अमृतः स पुरुषः प्रथमजो हिरण्यगर्भो हि अयं यात्माऽयं स्वभावः ॥ यावत्संसारस्थायी एतदंतास्तु संसारगतयोऽप
रविद्यागम्याः ॥ नन्वेतन्माक्षमिहं तिके चिन्नेहैव सर्वं प्रविलीयंति कामाः ते सर्वगं सर्वतः प्राप्य धीरा युक्तात्मानः सर्वमेवाविशंतीत्या
दिश्रुतिभ्यः ॥ अप्रकरणाच्चापरविद्याप्रकरणे हि प्रवृत्ते न ह्यकस्मान्मोक्षप्रसंगोस्ति विरजस्त्वं तापेक्षिकं समस्तमपरविद्याकार्यं सा

सूर्यद्वारेण ते विरजाः प्रयांतियत्रामृतः स पुरुषो ह्ययं यात्मा ॥

ध्यसाधनलक्षणं क्रियाकारकभेदभिन्नं द्वैतमेतावदेव यद्विरण्यगर्भप्राप्त्यवसानं ॥ तथा च मनोक्तं स्यावराद्यां संसारगतिमनुक्रा
मता ॥ ब्रह्मा विश्वसृजो धर्मो महानयं कर्तृमेव च ॥ उत्तमो सात्विको मेतां गतिमाहर्मनीषिण इति ॥ अथेदानीमस्मात्साध्यसाधनरूपा
त्सर्वस्मात्संसारद्विरक्तस्य परस्यां विद्यायामधिकारप्रदर्शनार्थमिदमुच्यते ॥ परीक्ष्य ॥ यदेतद्वेदाद्यपरविद्याविषयं स्वाभाविका

त्विकीं सत्यपरिणामज्ञानसहितकर्मफलभूतामित्यर्थः ॥ ऐहिककर्मफलस्य पुत्रादेर्नाशविषयं प्रत्यक्षं विमतमनित्यं कृतकत्वात् घटवदित्यनुमा
नमासुभिकनाशविषयं ॥ तद्यथेह कर्मजितो लोकः क्षीयत इत्याद्यागमस्तैरनित्यत्वेन सर्वात्मनावधार्येत्यर्थः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

दी-

रामः

१०

नैतादृशं ब्राह्मणस्यास्ति विचिंतयथैकता समता सत्यता च शीलं स्थितिर्देहनिधानमार्जवंततश्चोपरमः क्रियाभ्य इति स्मृतेः ॥ ब्राह्मणस्यैवाधि

विद्याकामकर्मदोषवत्पुरुषानुष्ठेयमविद्यादिदोषवंतमेव पुरुषं प्रतिविहितत्वात्तदनुष्ठानकार्यभूताश्रलोकायेदक्षिणोत्तरमार्ग
लक्षणाः फलभूतायेच विहिताः करणप्रतिषेधातिक्रमदोषसाध्या नरकतिर्यक्येतलक्षणास्तानेतान्यरीक्ष्य प्रत्यक्षानुमानागमैः सर्व
तोयायात्येनावधार्यलोकान्संसारगतिभूतानन्यक्ताद्यान्यावरंतानन्याकृताव्याकृतलक्षणान्वीजां कुरवदितरेतरोत्पत्तिनिमित्तान
नेकानर्थशतसहस्रसंकुलान्कदलीगर्भवदसारान्मायामरीच्युदकगंधर्वनगराकारस्वप्नजलबुद्बुदफेनसमान्प्रतिक्षणप्रध्वंसान्
ष्ठतः कृताः विद्याकामदोषप्रवर्तितकर्मचितान्धर्माधर्मनिर्वर्तितानित्येतद्ब्राह्मणस्यैव विशेषतोऽधिकारः सर्वत्यागेन ब्रह्मविद्यायामि

परीक्ष्यलोकान्कर्मचितान्ब्राह्मणो निर्वेदमायान्नास्यकृतः कृतेन ॥

तिब्राह्मणग्रहणं ॥ परीक्ष्यलोकान्किंकुर्यादित्युच्यते ॥ निर्वेदं निपूर्वो विदिरत्र वैराग्यार्थे वैराग्यं कुर्यादित्येतत्स वैराग्यप्रकारः प्रदर्श्य
ते ॥ इह संसारेनास्तिकश्चिदपि अकृतः पदार्थः ॥ सर्व एव हि लोकाः कर्मचिताः कर्मकृतत्वाच्चा नित्याः न नित्यं किंचिदस्तीत्यभिप्रायः
॥ सर्वैतुकर्मानित्यस्यैव साधनं यस्माच्चतुर्विधमेव हि सर्वं कर्मकार्यं ॥ उत्पाद्यमाप्यं विकार्यं संस्कार्यं च ॥ नातः परं कर्मणो विशेषोस्ति
अहं च नित्येनामृतेनाभयेन कूटस्थेनाचलेन ध्रुवेणार्थेनार्थो न तद्विपरीतेनातः किंकृतेन कर्मणाऽया सबहुलेनानर्थसाधनेनेत्ये
वं निर्विण्णाः ॥ कार इत्यर्थः ॥ कूटस्थेन परिणामरहितेनाचलेन संदरहितेन ध्रुवेण प्रयत्नरहितेनाहमर्थो समित्याणिरिति विनयोपलक्षणं

सु.भा.
११

३५

मुक्षरणादित्यवयवान्यथाभावलक्षणपरिणामशून्यत्वादक्षतत्वादिति अक्षयत्वाच्चेति अक्षरीरत्वात् विकारशून्यत्वादित्यर्थः ॥ प्रथममुंडकं ॥ १ ॥ टी.

अभयं शिवमकृतं नित्यं पदं यत्तद्विज्ञानार्थं विशेषेणाधिगमार्थं स निर्विण्णो ब्राह्मणो गुरुमेवाचार्यं शमदमदयादिसंपन्नमभिगच्छे
च्छास्त्रज्ञोऽपि स्वातंत्र्येण ब्रह्मज्ञानान्वेषणं न कुर्यादित्येतद्गुरुमेवेत्यवधारणफलं ॥ समित्याणिः समिद्धारगृहीतहस्तः श्रोत्रियम
ध्ययनश्रुतार्थसंपन्नं ब्रह्मनिष्ठं हित्वा सर्वकर्माणि केवलेऽद्वये ब्रह्मणि निश्चायस्य सोऽयं ब्रह्मनिष्ठः ॥ जपनिष्ठस्तपोनिष्ठ इति यद्वत् ॥
न हि कर्मिणो ब्रह्मनिष्ठा संभवति कर्मात्मज्ञानयोर्विरोधात् ॥ तं गुरुं विधिवदुपसन्नः प्रसाद्य एकैकं दशरूपं सत्यं ॥ तस्मै सविद्वान्
गुरुर्ब्रह्मविदुपसन्नायोपगताय सम्यग्यथा शास्त्रमित्येतत् ॥ प्रशंतचित्तायोपरतदर्पो दिदोषाय शमान्विताय बाह्येन्द्रियोपरमेण युक्ता

तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्याणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं ॥ तस्मै सविद्वानुपसन्नाय सम्यक्प्रशंतचित्ताय शमा
न्विताय ॥ येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं प्रोवाच तां तत्त्वतो ब्रह्मविद्यां ॥ २ ॥

यसर्वतो विरक्ता येत्येतद्येन विज्ञानेन यया विद्यया परया
ऽक्षरमद्रेष्यादिविशेषणं तदेवाक्षरं पुरुषशब्दवाच्यं पूर्णत्वात् पुरिशयनाच्च सत्यं तदेव परमार्थस्वाभाव्यादक्षरं चाक्षरणादक्षतत्वादक्ष
यत्वाच्चेद्विज्ञानातितां ब्रह्मविद्यां तत्त्वतो यथावत्प्रोवाच प्रब्रूयादित्यर्थः ॥ आचार्यस्याप्ययं नियमो यन्मया प्राप्तसच्छिष्यनिस्तार
णमविद्यामहोदधेः ॥ २ ॥ इति प्रथममुंडकं समाप्तं ॥ १ ॥

हे विद्ये वेदितव्ये इत्युपन्यस्यापरविद्यामुंडकेन प्रपंचपरविद्यां सूत्रितां प्रपंचयितुं रामः
द्वितीयमुंडकारं भइत्याह ॥ अपरविद्याया इत्यादिना ॥ कर्मणोऽपि प्राक् सत्यत्वं मुक्तं तद्वदिदं सत्यत्वं न मंतव्यमित्याह ॥ यदपरविद्याविषयमिति ॥ ११

विधीयतेविशेष्यतेविद्याऽनेनेतिन्युत्पत्त्याविषयशब्दस्यवस्तुपरत्वान्नपुंसकलिंगत्वंपरमार्थतःसल्लक्षणत्वादत्यंताबाध्यत्वादित्यर्थः॥अत्यंत
परोक्षत्वादितिशास्त्रैकगम्यत्वादपूर्ववत्ब्रह्मणःप्रत्यक्षत्वंनसंभवति॥साक्षात्काराधीनंचकैवल्यंततःकथंनामसत्यमक्षरंप्रत्यक्षवत्प्रति

अपरविद्यायाःसर्वकार्यमुक्तंसचसंसारोपत्सारोयस्मान्मूलादक्षरात्संभवतियस्मिंश्चप्रलीयतेतदक्षरंपुरुषारव्यसत्यंयस्मिन्नि
ज्ञातेसर्वमिदंविज्ञातंभवतितत्परस्याविद्यायाविषयःसवक्तव्यइतिउत्तरोग्रंथआरभ्यते॥यदपरविद्याविषयंकर्मफललक्षणंसत्यं
तदापेक्षिकमिदंतुपरविद्याविषयंपरमार्थसल्लक्षणत्वात्तदेतत्सत्यंयथाभूतंविद्याविषयमविद्याविषयत्वादन्तमितरदत्यंतपरोक्ष
त्वात्कथंनामप्रत्यक्षवत्सत्यंअक्षरंप्रतिपद्येरन्निति॥दृष्टंतमाह॥यथासुदीप्तादिद्वात्यावकादग्नेर्विस्फुलिगाअग्न्यवयवाःसहस्रशोऽने

तदेतत्सत्यं॥यथासुदीप्तात्यावकाद्विस्फुलिगाःसहस्रशःप्रभवन्तेसरूपाः॥तथाक्षराद्विविधाःसोम्यभावाःप्रजायन्तेत

त्रचैवापियन्ति॥कशःप्रभवन्तेनिर्गच्छन्तिसरूपाः॥अग्निसलक्षणाएवंतथोक्तलक्षणादक्षराद्विविधानानादेहोपाधिभेदमनुवि

धीयमानत्वाद्विविधाहेसोम्यभावाजीवाआकाशादिवघटादिपरिच्छिन्नाःसुषिरभेदाघटाद्युपाधिप्रभेदमनुभवन्त्येवंनानानामरूपकृत
देहोपाधिप्रभवमनुप्रजायन्ते॥तत्रचैवतस्मिन्नेवाक्षरेऽपियन्तिदेहोपाधिविलयमनुलीयन्ते॥घटादिविलयमन्विवसुषिरभेदाः॥यथा
काशस्यसुषिरभेदोत्पत्तिप्रलयनिमित्तत्वंघटाद्युपाधिकृतमेवतद्वदक्षरस्यापिनामरूपकृतदेहोपाधिनिमित्तमेवजीवोत्पत्तिप्रलयनिमित्त

पद्येरन्मुमुक्षवस्त्यभिप्रेत्यजीवब्रह्मणोरेकत्वेदृष्टंतमाह॥यथासुदीप्तादिति॥एकत्वेसतिप्रत्यग्रूपस्यअपरोक्षत्वात्ब्रह्मणोपिप्रत्यक्षत्वंभविष्यति॥

मुं.भा. १२ घटैकदेशप्रत्यक्षत्वे घटप्रत्यक्षवदित्यर्थः॥ विभक्तदेशवच्छिन्नत्वेन विस्फुलिङ्गेष्ववयवत्वादिव्यवहारः स्वतः पुनरग्न्यात्मत्वमेवोष्णप्रकाशत्वाविशेषा टी.
तथाचिद्रूपत्वाविशेषा जीवानां स्वतो ब्रह्मत्वमेवेत्यर्थः॥ असुरस्यापि जीवोत्पत्तिप्रलयनिमित्तत्वमौपाधिकमुक्तमेकत्वसिद्ध्यर्थं तत्त्वतस्तु निमित्त
नैमित्तिकभावोपि नास्तीत्याह॥ नामरूपबीजभूतादिति॥ देहापेक्षया यद्वाह्यमांतरं च प्रसिद्धं तेन सह तत्तादात्म्येन तदधिष्ठानतया वर्तते इति

नामरूपबीजभूतादव्याकृताख्यात्वविकारापेक्षया परादक्षरात्परं यत्सर्वोपाधिभेदवर्जितमक्षरस्यैव स्वरूपमाकाशस्यैव
सर्वमूर्तिवर्जितं नैति नैतीत्यादिविशेषणं विवक्षन्नाह॥ दिव्यः द्योतनवान्॥ स्वयं ज्योतिष्ठादिविवासात्मनि भवोऽलौकिको वा॥
हियस्मादमूर्तः सर्वमूर्तिवर्जितः पुरुषः पूर्णः परिशयः दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः॥ सबाह्याभ्यंतरेः सबाह्याभ्यंतरेण वर्तते इति॥ अजोनजा

दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः सबाह्याभ्यंतरो ह्यजः

यत्तेकत

श्रित्वतो न्यस्य जन्म निमित्तस्य चाभावात्॥ यथा जलबुद्बुदा देवाद्यादि॥ यथानभः सुषिरभेदानां घटादि॥ सर्वभावविकाराणां जनिमू
लत्वात्तत्प्रतिषेधेन सर्वे प्रतिषिद्धा भवंति॥ सबाह्याभ्यंतरो ह्यजोऽतोऽजरोऽमृतोऽक्षरोऽध्रुवोऽभय इत्यर्थः॥ यद्यपि देहाद्युपाधिभेददृ
ष्टेनामविद्यावशाद्देहभेदेषु स प्राणः समनाः सेंद्रियः स विषय इव प्रत्यवभासते तलमलादिमदिवाकाशं तथापि तु स्वतः परमार्थदृष्टेनामप्रा

सबाह्याभ्यंतरोऽतएव सर्वात्मत्वात्तद्व्यतिरिक्तनिमित्ताभावादज इत्यर्थः॥ जायतेऽस्ति विपरिणमते वर्द्धते अपक्षीयते विनश्यतीत्येवमादिभावविकारा रामः
णां निषेधात्तात्पर्यमजशब्दस्याह॥ सर्वभावविकाराणामिति॥ जीवानां प्राणादिमत्वात्तदात्मत्वे ब्रह्मणोपि प्राणादिमत्वं प्राप्तं निवर्तयति॥ यद्यपीत्यादिना॥ १२

स्मृतिसंशयाद्यनेकज्ञानेषु शक्तिविशेषो अस्यास्तीति तथोक्तं ॥ नामरूपयोर्बीजं ब्रह्म तस्योपाधितया लक्षितं शुद्धस्य कारणत्वात् न पपत्यागमितं स्वरूपमस्येति तथोक्तं तस्मादुपाधिरूपात्तद्विशिष्टरूपाच्च परतोऽक्षरात्परतद्वितिसंबंधः ॥ कथं माया तत्त्वस्याक्षरस्य परत्वमित्याकांक्षायामाह ॥

विद्यमानः क्रियाशक्तिभेदवांश्च लनात्मको वायुर्यस्मिन् असावप्राणस्तथा अमना अनेकज्ञानशक्तिभेदवत्संकल्पाद्यात्मकं मनोऽप्यविद्यमानं यस्मिन् सोऽयममना अप्राणो ह्यमनाश्चेति प्राणादिवायुभेदाः कर्मेन्द्रियाणि तद्विषयास्तथा च बुद्धिमनसी बुद्ध्याऽन्द्रियाणि तद्विषयाश्च प्रतिषिद्धा वेदितव्याः ॥ तथा श्रुत्यंतरे ॥ ध्यायती वले लायती वेति ॥ यस्माच्चैवं प्रतिषिद्धोपाधिद्वयस्तस्मात् शुभ्रः शुद्धोऽतो

अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रोऽक्षरात्परतः परः ॥ एतस्माज्जायते प्राणो

ऽक्षरान्नामरूपबीजोपाधिलक्षितस्वरूपात्सर्वकार्यकारणबीजत्वेनोपलक्ष्यमाणत्वात्परंतदुपाधिलक्षणमव्याकृताख्यमक्षरं सर्वविकारेभ्यस्तस्मात्परतोऽक्षरात्परोऽनिरूपाधिकः पुरुष इत्यर्थः ॥ यस्मिंस्तदाकाशाख्यमक्षरं स व्यवहारविषयं ओतं प्रोतं च ॥ कथं पुनरप्राणादिमत्वं तस्येत्युच्यते ॥ यदि हि प्राणादयः प्रागुत्पत्तेः पुरुषद्वसेनात्मना संतितस्तदा पुरुषस्य प्राणादिनाविद्यमानेन प्राणादिमत्वं स्यान्न तु तेषां प्राणादयः प्रागुत्पत्तेः पुरुषद्वसेनात्मना संतितस्ततोऽप्राणादिमान्यरः पुरुषः ॥ यथानुत्पन्ने पुत्रेऽपुत्रो देवदत्तः ॥ सर्वकार्येति ॥

कार्येह्यपरं प्रसिद्धं तत्कारणत्वेन गम्यमानत्वात्माया तत्त्वं परं यौक्तिकबाधादनिर्वाच्यत्वेऽपि स्वरूपोच्छेदाभावादक्षरं तदुक्तं गीतायां ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृत इति यदेवैतन्न्यनिरूपाधि शुभ्रं अविकल्पं ब्रह्म यत्तत्त्वज्ञानात् जीवानां

मुं. भा. १३ कैवल्यंतदेवमायाप्रतिविंबितरूपेण कारणं भवतीत्याह॥ एतस्मादेवेति॥ प्राणोत्पत्तेरूर्ध्वतर्हिसप्राणत्वं परमात्मनो भविष्यतीति शंका निवृ
 त्यर्थं श्रुत्यंतरसिद्धं प्राणस्य विशेषणमाह॥ अविद्याविषयइति नामधेयइति वाङ्मात्रेण वस्तुवृत्तइत्यर्थः॥ प्राणादीनां पाठक्रमोऽयमर्थक्रमेण
 बाध्यते॥ गताः कलाः पंचदशप्रतिष्ठाइति भूतेषु लयश्रवणेन प्राणानां भौतिकत्वावगमाद्भूतोत्पत्त्यनंतरं प्राणोत्पत्तिर्दृष्टव्येति॥ अभिमुखमाग
 च्छ्वायुरावहः परतोगच्छन् प्रवहइत्यादिभेदः॥ शब्दस्पर्शरूपरसगंधा उत्तरोत्तरस्य गुणेषां तानि तथोक्तानि यथाशुक्लतंतवस्थापन्नाद
 कथं तेन संति प्राणादय इत्युच्यते॥ यस्मादेतस्मादेव पुरुषान्नामरूपबीजोपाधिलक्षितज्जायते उत्पद्यतेऽविद्याविषयविकारभूत
 नामधेयाऽनृतात्मकः प्राणः॥ वाचारंभणं विकारेणामधेयमनृतमिति श्रुत्यंतरात्॥ न हितेनाविद्याविषयेणानृतेन प्राणेन सप्राणत्वं प
 मनः सर्वेन्द्रियाणि च॥ खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारिणी ॥
 रस्य स्यादपुत्रस्य स्वप्नदृष्टेनेव पुत्रेण सपुत्रत्वं॥ एवं मनः सर्वाणि चेन्द्रियाणि विषयाश्चैतस्मादेव जायंते तस्मात्सिद्धमस्य निरुपचरितम
 प्राणादिमत्वमित्यर्थः॥ यथा च प्रागुत्पत्तेः परमार्थतोऽसंतस्तथा प्रलीनाश्चेति द्रष्टव्याः॥ यथा करणानि मनश्चेन्द्रियाणि तथा शरीरविषय
 कारणानि भूतानि॥ न्यपि कारणज्जायमानः पटः शुक्लगुणो जायते तथा काशावस्थापन्नाद्ब्रह्मणो जायमानो वायुराकाशगुणेन शब्देनान्वि
 तो जायते तथैव वायुभावापन्नाद्ब्रह्मणो ग्निस्तद्गुणेनान्वितो जायत इति द्रष्टव्यं॥ ननु सूक्ष्माणि भूतानि प्रथममुत्पद्यंते॥ अनंतरं तासां त्रिवृत्तं त्रिवृत
 मेकैकामकरोदिति पंचीकरणोपलक्षणार्थं त्रिवृत्करणश्रुतेः पंचात्मकत्वमवगम्यते तत एकैकस्य भूतस्य पंचगुणत्वं वर्णितमन्यत्र कथमिह पंच

रामः
 १३

करणमनादत्यप्रथमसर्गएवाकाशस्यैकगुणत्वंवायोर्द्विगुणत्वंतेजसि त्रिगुणत्वमित्यादि उच्यते सत्यं भूतसर्गतात्पर्याभावद्योतनाय प्रक्रियां
तरं न विरुध्यते। न ह्येतत्प्रतिबद्धं किंचित्फलं श्रूयते। अतएव गुणगुणिभावोऽपि न वैशेषिकपक्षवदिह विवक्षितः किंतु राहोः शिर इति बह्व्यप

स्वमाकाशं वायुर्वोतर्वाह्य आवहादिभेदो ज्योतिरग्निराप उदकं पृथिवी धरित्री विश्वस्य धारिणी ॥ एतानि च शब्दस्पर्शरूपरसगंधोत्त
रेतरगुणानि पूर्वगुणसहितान्येतस्मादेव जायन्ते ॥ संक्षेपतः परविद्याविषयमक्षरं निर्विशेषं परुषं सत्यं दिव्यो ह्यमूर्त इत्यादिनामं ने
णोक्ता पुनस्तदेव सविशेषं विस्तरेण वक्तव्यमिति प्रवृत्ते संक्षेपविस्तरोक्तो हि पदार्थः सुखाभिगम्यो भवति ॥ सूत्रभाष्योक्तवदिति ॥ यो

अग्निर्मूर्द्धा च सुषी चंद्रसूर्यो दिशः श्रोत्रे वाग्विवृताश्च वेदाः ॥ वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्येष सर्वभू

तां तरात्मा ॥ तस्मादग्निः समिधो यस्य सूर्यः सोमा त्यर्जन्यौ षधयः पृथिव्यां ॥

पि प्रथमजात्प्राणाद्विरण्यगर्भज्जायते ॥ इत्यां
तर्विराट्सतत्वांतरितत्वेन लक्ष्यमाणो ये तस्मादेव परुषा ज्जायन्त एतन्मयश्चेत्येतदर्थमाह ॥ तं च विशिनष्टि अग्निर्द्युलोकः ॥ असौ वै
लोकोऽग्निरिति श्रुतेः ॥ मूर्द्धा यस्योत्तमांशं शिरश्च सुषी चंद्रश्च सूर्यश्च चंद्रसूर्यो यस्येति सर्वत्रानुषंगः कर्तव्यः ॥ अस्यास्य पदस्य वक्ष्यमा
णस्य यस्येति विपरिणामकृत्वा दिशः श्रोत्रे यस्य वाग्विवृता उद्घाटिताः प्रसिद्धा वेदाः यस्य ॥ वायुः प्राणो यस्य हृदयमंतःकरणं विश्वं सम

स्तं जगदस्य यस्येतत्सर्वं ह्येतः

देशमात्रं विस्तरेण लंत्यकार्यपर्यंतं तेन तेनाकारेण ब्रह्मैव विवर्तत इति प्रपंच्यते ततोतिरिक्तस्याणुमात्र
स्यासंभवात्तस्मिन् ज्ञाते सर्वं ज्ञातं भवतीति प्रदर्शनार्थमित्यर्थः ॥ सर्वेषां भूतानामिति पंचमहाभूतानामंतरात्मा ॥ स्थूलपंचभूतशरीरो हि विराडित्य

र्थः ॥ पंचाग्निहारेणेति ॥

मुं.भा. लुपर्जन्यपुरुषएथिवीयोषित्सुपंचस्वग्निदृष्टेःश्रुत्यंतरचोदितत्वात्तद्वारेणेत्यर्थः॥पांचभक्तिकमितिहिंकारप्रस्तावोद्गीथप्रतिहारनिधौ. टी.
१४

करणविकारमेवजगन्मनस्येवसुषुप्तेप्रलयदर्शनाज्जागरितेपिततएवाग्निविस्फुल्लिङ्गवद्विप्रतिष्ठानाद्यस्यचपद्भ्यांजाताएथि
वीर्यदेवोविष्णुरनंतःप्रथमशरीरीत्रैलोक्यदेहोपाधिःसर्वेषांभूतानामंतरात्मासहिसर्वभूतेषुद्रष्टाश्रोतामंताविज्ञातासर्वकार
णात्मा॥पंचाग्निद्वारेणचयाःसंसरंतिप्रजास्ताअपितस्मादेवपुरुषात्प्रजायंतइत्युच्यते॥तस्मात्पुरुषात्प्रजावस्थानविशेषरूपोऽग्निः
सविशिष्यते॥समिधोयस्यसूर्यःसमिधद्वसमिधःसूर्येणहियुलोकःसमिध्यतेततोहियुलोकान्निष्यन्नात्सोमात्पर्जन्योद्वितीयो

प्रमान्नेतःसिंचतियोषितायांबुहीःप्रजाःपुरुषात्संप्रसूताः॥तस्मादृचःसामयजूषिदीक्षायज्ञाश्चसर्वेऋतवोदक्षि

णाश्च॥संवत्सरश्चयजमानश्चलौकाःसोमोयत्रपवतेयत्रसूर्यः॥ ग्निःसंभवतितस्माच्चपर्जन्यादोषधयःएथिव्यांसंभवंत्योष-
धिभ्यःपुरुषाग्नौहृताभ्यउपादानभूताभ्यःपुमानग्नीरेतःसिंचतियोषितायांयोषितियोषाग्नौस्त्रियामित्येवंक्रमेणबह्वीःबह्व्यःप्रजाः
ब्राह्मणाद्याःपुरुषात्परस्मात्संप्रसूताःसमुत्पन्नाः॥किंच॥कर्मसाधनानिफलानिचतस्मादेवेत्याहकथं तस्मात्पुरुषादृचोनियतासरपा
दावसानागायत्र्यादिहृंदोविशिष्टमंत्राःसामयांचभक्तिकंसासभक्तिकंचस्तोभादिगीतविशिष्टंयजूंषिअनियतपादाक्षरावसानानिवा
क्यरूपाणिएवंत्रिविधमंत्रादीक्षामौज्यादिलक्षणाकर्तृनियमविशेषायज्ञाश्चसर्वेऽग्निहोत्रादयःऋतवःसयूपाःदक्षिणाश्चएकगवाद्या

नारव्याः पंचभक्तयो वयवायस्य तत्तथोक्तं ॥ साप्तभक्तिकमिति हिंकारः प्रस्ताव आदिः उद्गीथ प्रतिहार उपद्रव निधानारव्याः सप्तभक्तयो वयस्य तत्तथोक्तं ॥

विश्वजित्सर्वमेधयोः सर्वस्वदक्षिणा अतएकांगामारभ्य सर्वस्वांतादक्षिणा भवंतीत्यर्थः ॥ तपश्च कर्मो गमिति पयो व्रतं ब्राह्मणस्य यवा गूरा ज न्य

संवत्सरः कालः कर्मो गोयजमानश्च कर्ता लोकास्तस्य कर्मफलभूताः ते विशेष्यन्ते ॥ सोमो यत्र येषु लोकेषु पवते पुनाति लोकान्यत्र येषु
सूर्यस्तपति च ते च दक्षिणायनोत्तरायणमार्गद्वयगम्याः विद्वद्विद्वत्कर्तृफलभूताः ॥ तस्माच्च पुरुषात्कर्मो गभूता देवा बहुधा वस्वादिगण
भेदेन संप्रसूताः सम्यक्प्रसूताः साध्या देवविशेषा मनुष्याः कर्माधिकृताः पशवो ग्राम्या रण्या वयांसि पक्षिणः ॥ जीवनं च मनुष्यादीनां ॥
प्राणा पानौ ब्रीहियवौ हविरथौ तपश्च कर्मो गं पुरुषसंस्कारलक्षणं स्वतंत्रं च फलसाधनं श्रद्धायत्पूर्वकः सर्वपुरुषार्थसाधनप्रयोगः च

तस्माच्च देवा बहुधा संप्रसूताः साध्या मनुष्याः पशवो वयांसि ॥ प्राणा पानौ ब्रीहियवौ तपश्च श्रद्धा सत्यं ब्रह्म चर्यं विधि
श्च ॥ सप्तप्राणाः प्रभवन्ति तस्मात्सप्तार्चिषः समिधः सप्तहोमाः ॥ सप्तद्वमे लोका येषु चरन्ति प्राणा गृहाशयानि हिताः सप्तस

तप्रसाद आस्तिक्यबुद्धिस्तथा सत्यमनृतवर्जनं यथाभूतार्थवचनं वाऽपीडाकरं ब्रह्मचर्यं मैथुनाऽसमाचारो विधिश्चेति कर्तव्यता ॥ किं
च ॥ सप्तशीर्षण्याः प्राणास्तस्मादेव पुरुषात्प्रभवन्ति ॥ तेषां च सप्तार्चिषो दीप्यः स्वविषयावद्योतनानि तथा सप्तसमिधः सप्तविषयाः वि
षयैर्हि समिध्यन्ते प्राणाः सप्तहोमास्तद्विषयविज्ञानानि ॥ यदस्य विज्ञानं तज्जुहोतीति श्रुत्यंतरात् ॥ किं च ॥ सप्तद्वमे लोका इन्द्रियस्थानानि
येषु चरन्ति संचरन्ति प्राणाः प्राणायेषु चरन्तीति प्राणानां विशेषणमिदं प्राणापानादिनिरृत्यर्थं ॥

स्वामिसावैश्यस्येत्यादिविहितं स्वतंत्रं कुरुवा
द्रायणादीत्यर्थः ॥ आत्मयाजिनामिति सकलमिदमहं च परमात्मैवेति भावना पूर्वकं परमेश्वराधनबुद्ध्या ये यजन्ति तेषामित्यर्थः यत्पृष्टं कस्मिन्नुभग

मुं.भा. १५ बोविज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति तन्निरूपितं सर्वमिदं परमात्मनो जायते अतस्तावन्मात्रं सर्वं तस्मिन् विज्ञाते विज्ञातं भवतीति अविद्यासू. टी.

गुहायां शरीरे हृदये वा स्वापकाले शेरत इति गुहाशयाः निहिताः स्यापिता धात्रा सप्त सप्त प्रतिप्राणिभेदं यानि चात्मयाजिनां विदुषां कर्माणि कर्मफलानि चाविदुषां च कर्माणि तत्साधनानि तत्फलानि च सर्वं चैतन्यात्परस्मादेव पुरुषात्सर्वं ज्ञात्प्रसूयत इति प्रकरणार्थः ॥ अतः पुरुषात्समुद्राः शाराद्या गिरयश्च हिमवदादयो यस्मादेव स्यंदंते स्रवंति गंगाद्याः सिंधवो नद्यः सर्वरूपाः बहुरूपा अस्मादेव च पुरुषात्सर्वा ओषधयो व्रीहियवाद्या रसश्च मधुरादिः षड्विधो येन रसेन भूतैः पंचभिः स्थूलैः परिवेष्टितस्तिष्ठते तिष्ठति ह्यंतरात्मा लिंगं सस्मं शरीरं तद्व्यंतराले शरीरस्यात्मनश्चात्मवद्वर्तत इत्यंतरात्मा ॥ एवं पुरुषात्सर्वमिदं संप्रसूतं अतो वाचारंभणविकारो नाम धेयमनृतं पुरुष इत्येव

अतः समुद्रा गिरयश्च सर्वेऽस्मात्स्यंदंते सिंधवः सर्वरूपाः ॥ अतश्च सर्वा ओषधयो रसश्च येनैष भूतैस्तिष्ठते ह्यंतरात्मा

॥ पुरुष एवेदं विश्वं कर्म तपो ब्रह्म परमृतं ॥ एतद्यो वेद निहितं गुहायां सोऽविद्या ग्रंथिं विकिरतो हसौम्य ॥ ३ ॥ सत्यं ॥ अतः पुरुष एवेदं विश्वं सर्वं ॥ न विश्वं नाम पुरुषादन्यत्किंचिदस्ति अतो यदुक्तं तदेतदभिहितं कस्मिन्नुभग बोविज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीत्येत

स्मिन्यरस्मिन्नात्मनिसर्वकारणे पुरुषे विज्ञाते पुरुष एवेदं विश्वं नान्यदस्तीति विज्ञातं भवतीति किंपुनरिदं विश्वमित्युच्यते ॥ कर्माग्निहोत्रादिलक्षणं तपो ज्ञानं तत्कृतं फलमन्यदेता वद्वा दं सर्वं तच्चैतद्ब्रह्मणः कार्यं तस्मात्सर्वं ब्रह्म परमृतं परममृतमहमेवेति यो वेद निहितं स्थितं गुहायां हृदिसर्वप्राणिनां स एव विज्ञानादविद्या ग्रंथिं ग्रंथिमिव दृढीभूता मविद्या वासनां स विकिरति विशिपति विनाशयति इह जीवन्नेव नमृतः स न्हेसौम्य

यफलमिधानेनोपसंहृतं ॥
रामः १५

अधुना यस्य सकृदुपदेशमात्रेणाद्वितीयं ब्रह्मास्मीति वाक्यार्थज्ञानं न भवति तस्योपायानुष्ठानेन भवितव्यमित्यभिप्रेत्याह ॥ अरूपं सदस्यरमि
ति ॥ वाक्यार्थस्यैव पुनः पुनर्भावना युक्त्यनुसंधानं चोपाय इत्याह ॥ उच्यते इति ॥ आविः शब्दो निपातः प्रकाशवाची ब्रह्मविश्वोपलब्ध्यात्मना प्र
काशमानमेव सदेति भावयेदित्यर्थः ॥ अन्यैरप्युक्तं ॥ यदस्ति यद्वा तितदात्मरूपं नान्यत्ततो भाति न चान्यदस्ति ॥ स्वभावसंवित्प्रतिभातिकेवलं

अरूपं सदस्यरं केन प्रकारेण विज्ञेयमित्युच्यते ॥ आविः प्रकाशं सन्निहितं वा गद्युपाधिभिः ॥ ज्वलति भ्राजतीति श्रुत्यंतरात् शब्दादीनुप
लभमानवद्भासते ॥ दर्शनश्रवणमननविज्ञानाद्युपाधिर्भेदाविर्भूतं सल्लक्ष्यते हृदिसर्वप्राणिनां हृदये तदा विब्रह्म सन्निहितं सम्यक्
स्थितं हृदि तद्गुहाचरन्नाम गुहायां चरतीति दर्शनश्रवणादिप्रकारैर्गुहाचरमिति प्रख्यातं ॥ महत्सर्वमहत्तात्पदं पद्यते सर्वेणेति सर्वपदा

आविः सन्निहितं गुहाचरन्नाम महत्पदमत्रैतत्समर्पितं ॥ एजत्प्राणान्निमिषच्चयदेतज्ज्ञानथ सदसद्वरेण्यं ॥

यो सदत्वात् कथं तन्महत्पदमित्युच्यते ॥ यतो नास्मिन् ब्रह्मण्येतत्सर्वं समर्पितं संप्रवेशितं रथनाभाविवाऽरा एजच्चलत्पश्यादि प्रा
णत्प्राणतीति प्राणापानादिमत्तमनुष्यपश्यादिनिमिषच्चयन्निमेषादिक्रियावद्यच्चानिमिषच्च शब्दात्समस्तमेतदत्रैव ब्रह्मणि समर्पि
तं ॥ एतद्यदा स्पदं सर्वं ज्ञानथ हे शिष्या अवगच्छथ तदात्मभूतं भवतां सदसत्त्वरूपं सदसतोर्मूर्ती ग्राह्यं गृहीतेति मृषैव कल्पनेति ॥ स
न्निहितमिति सर्वेषां प्राणिनां हृदये स्थितं वा गद्युपाधिभिः शब्दादीनुपलभमानवत् ब्रह्मैव जीवभावमापन्नमवभासते ततः स्वतो अपरोक्षं चेति स
दास्मरेदित्यर्थः ॥ सर्वमिदं कार्यं परिच्छिन्नं च सा स्पदं कार्यत्वात् परिच्छिन्नत्वाच्च पदादिवत्ततः सर्वा स्पदं यत्तदेव माया स्पदमात्मभूतमिति युक्त्यानुसंधान

माह ॥ महत्सदमिति ॥

मुं.भा. पटादिवदादित्यादेर्जडत्वेपि यद्दोषि मत्वं वैचित्र्यं तदनुपपत्त्यापितत्कारणं संभावनीयमित्याह ॥ किंच यदर्चिमदिति ॥ अर्चिमत्वादादित्यादिवदिन्द्रि
१६ यग्राह्यत्वं प्राप्तं निषेधति ॥ यदणुभ्य इति ॥ परमाणु परिमाणत्वं तर्हि स्यादिति नाशं कनीयमित्याह ॥ चशब्दादिति ॥ स्थूलत्वात्तर्हि अन्याधारं स्यादि

मूर्तयोः स्थूलसूक्ष्मयोस्तद्व्यतिरेकेणाभावात् ॥ वरेण्यं वरणीयं तदेव हि सर्वस्य नित्यत्वात्प्राथम्यं नीयं परं व्यतिरिक्तं विज्ञानात्प्रजानामिति व्य
वहितेन संबधो यल्लौकिकविज्ञानागोचरमित्यर्थः ॥ यद्वरिष्ठं वरतमं सर्वपदार्थेषु वरेषु तद्व्यतिरिक्तं ब्रह्मातिशयेन वरं सर्वदोषरहितत्वात् ॥
किंच यदर्चिमदोषि मत्तद्दोषाह्यादित्यादिदोष्यत इति दोषि मद्ब्रह्म ॥ किंच यदणुभ्यः श्यामाकादिभ्योऽप्यणुचसूक्ष्मं ॥ चशब्दात्स्थूलेभ्योऽप्य

परं विज्ञानाद्यद्वरिष्ठं प्रजानां यदर्चिमत् यदणुभ्योऽणुच ॥ यस्मिँल्लोकानिहिता लोकिनश्च तदेतदक्षरं ब्रह्म स प्राण

स्तदुवाग्मनः ॥ तदेतत्सत्यं तदमृतं तद्देहं देहं सोम्य विद्धि ति शयेन स्थूलं पृथिव्यादिभ्यो यस्मिँल्लोकाभूरादयो निहिताः

स्थिता ये च लोकिनो लोकनिवासिनो मनुष्यादयश्चैतन्याश्रया हि सर्वे प्रसिद्धाः ॥ तदेतत्सर्वाश्रयमक्षरं ब्रह्म स प्राणस्तत्तुवाक्कम
नश्च सर्वाणि चकरणानि तदुअंतश्चैतन्यं चैतन्याश्रयो हि प्राणेंद्रियादि सर्वसंघातः ॥ प्राणस्य प्राणमिति श्रुत्यंतरात् ॥ यत्प्राणादीनामंत
श्चैतन्यमक्षरं तदेतत्सत्यमवितथमतोऽमृतमविनाशितद्देहं देहं मनसा ताडयितव्यं तस्मिन्मनःसमाधानं कर्तव्यमित्यर्थः ॥ यस्मादे
वं हे सोम्य विद्धि अक्षरे चेतः समाधत्स्व ॥ ति नाशं कनीयमित्याह ॥ यस्मिँल्लोका इति ॥ प्राणादिप्रवृत्तिश्चेतनाधिष्ठाननिबंधनाजडप्र

वृत्तित्वाद्द्रव्यादिप्रवृत्तिवच्चिद्देवै च प्रमाणाभावादेकचैतन्यमात्रमस्मीति विचारयेदित्याह ॥ तदेतत्सर्वाश्रयमिति ॥ ॥ ॥ ॥ १६

प्राणाद्यधिष्ठानत्वात् प्राणादिलक्ष्य आत्माद्रष्टव्यो विचारः समर्थस्य प्रणवमवलम्ब्य ब्रह्मात्मैकत्वे चित्तसमाधानं क्रममुक्तिफलं दर्शयितुमुपक्रमः

कथं वेदव्यमित्युच्यते ॥ धनुरिषासनं गृहीत्वाऽदाय औपनिषदमुपनिषत्सु भवं प्रसिद्धं महारुद्रं महच्चतदस्त्रं च महारुद्रं धनुस्तस्मिन् शरं किं विशिष्टमित्याह ॥ उपासानि शितं संतताभिध्यानेन तनूकृतं संस्कृतमित्येतत्संधयीत संधानं कुर्यात्संधाय चायम्याकृष्य सेंद्रियमंतःकरणं स्वविषयादिनिवर्त्य लक्ष्य एवावर्जितं कृत्वेत्यर्थः ॥ नेहि हस्ते नेव धनुष आयमनमिह संभवति तद्वावगतेन तस्मिन् ब्रह्मण्यक्षरे लक्ष्ये भावनाभावस्तद्गतेन चेतसालक्ष्यं तदेव यथोक्तलक्षणमक्षरं सोम्य विद्धि यदुक्तं धनुरादितदुच्यते ॥ प्रणव उं का

धनुरगृहीत्वा औपनिषदं महारुद्रं शरं ह्युपासानि शितं संधयीत ॥ आयम्य तद्वावगतेन चेतसालक्ष्यं तदेवाक्षरं सोम्य विद्धि ॥ प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते ॥

रः धनुर्यथेष्टासनं लक्ष्ये शरस्य प्रवेशकारणं तथाऽत्मशरस्याक्षरे लक्ष्ये प्रवेशकारणमोकारः प्रणवेन ह्यभ्यस्यमानेन संस्क्रियमाणस्तदा लंबनोऽप्रतिबंधेनाक्षरेऽवतिष्ठते यथा धनुषास्तद्वृत्तलक्ष्येऽतः प्रणवो धनुरिव धनुः शरो ह्यात्मा पाधिलक्षणः पर एव जले सूर्यादिव दिह प्रविष्टो देहे सर्वबौद्धप्रत्ययस्यासाक्षितया स शर इव स्वात्मन्येवार्पितो हरे ब्रह्मण्यतो ब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते लक्ष्य इव मनः समाधित्सु भिरात्मभावेन लक्ष्यमाणत्वात् ॥ तत्रैवं सत्यप्रमत्तेन बाह्यविषयोपलब्धितृणा प्रमादवर्जितेन सर्वतो विरक्तेन जितेंद्रियेणैकाग्रचित्तेन वेदव्यं ब्रह्म लक्ष्यं तत्तद्देधनादूर्ध्वं शरवत्तन्मयो भवेत् ॥ ते ॥ कथं वेदव्यमित्यादिना ॥

प्रणवो ब्रह्मेत्यभिधाय त उपसंहृतकरणग्रामस्य प्रणवोपरं कथं चैतन्यप्रतिबिंबं स्फुरति स आत्मेत्यनुसंधानं प्रणवेशरसंधानं तस्य चित्प्रतिबिंबं सचिदे

कथं वेदव्यमित्यादिना ॥

मुं भा० उत्तरग्रंथस्य यो न रुक्तं परिहरति॥ अक्षरस्यैव दुर्लक्ष्यत्वादिति॥ स साधनं सर्वं कर्म परित्यज्य आत्मैव ज्ञातव्य इत्यत्रैव हेतुमाह॥ अमृतस्येति॥ ध
१७ नुषा आयुधेन लक्ष्यत इति तल्लक्षण आत्मैकत्वसाक्षात्कार इत्यर्थः॥ कर्मसंगिजनसंगत्या कर्मश्रद्धाविषयश्रद्धा च वाक्यार्थज्ञानस्यावगमाय प्रति

यथा शरस्य लक्ष्यैकात्म्यत्वं फलं भवति तथा देहाद्यात्मप्रत्ययतिरस्करणेनाक्षरैकात्म्यत्वं फलमापादयेदित्यर्थः॥ अक्षरस्यैव दुर्लक्ष्यत्वा
त्युनः पुनर्वचनं सुलक्षणार्थं॥ यस्मिन् अक्षरे पुरुषद्वयैः पृथिवीचांतरिक्षं चोतं समर्पितं मनश्च सह प्राणैः करणैरन्यैः सर्वैः॥ तमेव सर्वाश्रयमे
कमहितीयं जानय जानीय हे शिष्याः आत्मानं प्रत्यक्स्वरूपं यथा कं सर्वप्राणिनां च ज्ञात्वा चान्यावाचोऽपरविद्यारूपा विमुंचय विमुंचत परित्यजत
तत्प्रकाशं च सर्वं कर्म स साधनं यतोऽमृतस्यैष सेतुरेतदात्मज्ञानममृतस्यामृतत्वस्य मोक्षस्य प्राप्तये सेतुरिव सेतुः संसारमहोदधेरुत्त

अप्रमत्तेन वेद्म्यं शरवत्तन्मयो भवेत्॥ यस्मिन्द्वौः पृथिवीचांतरिक्षमोतं मनः सह प्राणैश्च सर्वैः॥ तमेवैकं जानय आ
त्मानमन्यावाचो विमुंचयामृतस्यैष सेतुः॥ अराद्वयव्यथा नाभौ संहता यत्र नाड्यः॥ रणहेतुत्वात्॥ तथा च श्रुत्यंतरं॥ तमेव वि
दित्वा तिमृत्युमेति नान्यः पंथा विद्यतेऽयनायेति॥ किंच अराद्वयव्यथा नाभौ समर्पिता अरा एव संहताः संप्रविष्टायत्र यस्मिन् हृद
ये सर्वतो देहव्यापिन्यो नाड्यः तस्मिन् हृदये बुद्धिप्रत्ययसाक्षिभूतः स एष प्रकृत आत्माऽतर्मध्ये चरते चरति वर्तते॥ पश्यन् शृण्वन्
मन्वानो विजानन् बहुधा क्रोधहर्षादिप्रत्ययैर्जायमान इव जायमानो तः करणोपाध्यनुविधायित्वा हृदंति लौकिकाः हृष्टो जातः क्रुद्धो
जात इति॥ बंधको विघ्नः समाभूदित्याशंसनं ननु वाक्यार्थावगतौ निष्पन्नायां फलप्राप्तेर्विघ्नशंका स्तीत्यभिप्रेत्याह॥ परस्तादिति॥ मदुपदे

ग्राह्यमित्यर्थः॥
रामः
१७

सर्वेश्वरत्वमनोमयत्वादिगुणविशिष्टब्रह्मणो हृदयपुंडरीके ध्यानं चक्रमुक्तिफलं मंदब्रह्मविदो विधीयत इति दर्शयितुमाह ॥ यो सौतम

तमात्मानमोमित्येवमोंकारालंबनाः संतो यथोक्तकल्पनया ध्यायथ चिंतयत उक्तं वक्तव्यं च शिष्येभ्य आचार्येण जानता ॥ शिष्या
अब्रह्मविद्याविविदिषुत्वान्निवृत्तकर्माणो मोक्षपथे प्रवृत्तास्तेषां निर्विघ्नतया ब्रह्मप्राप्तिमाशा स्याचार्यः ॥ स्वस्तिनिर्विघ्नमस्तु
वोयुष्माकं परायणपरकूलाय परस्तात्कस्मादविद्यातमसः अविद्यारहितब्रह्मात्मस्वरूपगमनायेत्यर्थः ॥ यो सौतमसः परस्तात्संसार
महोदधिं तीर्त्वा गंतव्यः परविद्याविषयः ॥ सकस्मिन् वर्तत इत्याह ॥ यः सर्वज्ञः सर्ववित् व्यास्यातस्तं पुनर्विशिनष्टि ॥ यस्यैषः प्रसिद्धो महि
माविभूतिः को सौ महिमा यस्यैमेवावाप्यिष्यो शासने विधृते तिष्ठतः ॥ सूर्या चंद्रमसौ यस्य शासनेऽलातचक्रवदजसंभ्रमतः यस्य शास

सृष्टो तं श्रुते बहुधा जायमानः ॥ ३० ॥ मित्येवं ध्यायथ आत्मानं स्वस्तिवः परायतमसः परस्तात् ॥ यः सर्वज्ञः सर्ववि
द्यैषैष महिमा भुवि ॥ दिव्ये ब्रह्मपुरे ह्येष न्योम्यात्मा प्रतिष्ठितः ॥ मनोमयः प्राणशरीरनेता प्रतिष्ठितो नैहृदयं स नि
धाय ॥ नेसरितः सागराश्च स्वगोचरं नातिक्रामंति ॥ तथा स्थावरजंगमं च यस्य प्रशासने नियतं ॥ तथर्तवोऽयनेऽब्दाश्च यस्य शासनं
नातिक्रामंति ॥ तथा कर्तारः कर्माणि फलं च यच्छासनात्वं स्वकालं नातिवर्तते स एव महिमा भुविलोके यस्य स एष सर्वज्ञः एव महिमा
देवः ॥ दिव्योद्योतनवतिसर्वबौद्धप्रत्ययकृतद्योतने ब्रह्मपुरे ब्रह्मणो न चैतन्यस्वरूपेणानित्याभियुक्तत्वाद्ब्रह्मणः परं हृदयपुंडरीकं त
स्मिन्यहोमतस्मिन्योम्याकाशे पुंडरीकमध्यस्थे प्रतिष्ठित इव उपलभ्यते ॥ सः परस्तादित्यादिना ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

मुं.भा. १८ अस्य परमात्मज्ञानस्येति जीवन्मुक्तिफलस्याद्वैतवाक्यार्थावगमस्यक्रममुक्तिफलस्यचोपासनस्येत्यर्थः। अविद्यावासनाप्रचयोभिद्यत टी.
इतिकोर्थः। किंबुद्धौ विद्यमानायामविद्यादिभेदो ज्ञानफलं किं वा तन्निवृत्तौ नाद्यः सत्युपादाने कार्यस्यात्यंतोक्ते दासंभवात्॥ न द्वितीयः ज्ञा

न ह्याकाशवत्सर्वगतस्य गतिरागतिः प्रतिष्ठावान्यथा संभवति॥ सह्यात्मा तत्र स्थो मनोवृत्तिभिरेव विभाव्यत इति मनोमयो म
न उपाधित्वात्प्राणशरीरनेता प्राणशरीरं च प्राणशरीरं तस्यायं नेता स्थूला च्छरीरा च्छरीरांतरं प्रति प्रतिष्ठितोऽवस्थितो न्ने
भुज्यमानान्नविपरिणामे प्रतिदिनमुपचीयमानेऽपचीयमाने च पिंडरूपे न्ने हृदयं बुद्धिं पुंडरीकं छिद्रं सन्निधाय समवस्थाय
हृदयावस्थानमेव ह्यात्मनः स्थितिर्न ह्यात्मनः स्थितिरन्ने॥ तदात्मत्वं विज्ञानेन विशिष्टेन शास्त्राचार्योपदेशजनितेन ज्ञानेन श

तद्विज्ञानेन परिपश्यंति धीरा आनंदरूपममृतं यद्विभाति॥ भिद्यते हृदयग्रंथिच्छिद्यं ते सर्वसंशयाः॥

मदमध्यानसर्वत्यागवैराग्योद्भूतेन परिपश्यंति सर्वतः पूर्णं पश्यंति उपलभंते धीरा विवेकिनः आनंदरूपं सर्वानर्थदुःखायासप्र
होणं अमृतं यद्विभाति विशेषेण स्वात्मन्येव भाति सर्वदा॥ अस्य परमात्मज्ञानस्य फलमिदमभिधीयते॥ भिद्यते हृदयग्रंथिः॥ अवि
द्यावासनाप्रचयो बुद्ध्याश्रयः कामः॥ कामायेत्यहदिश्रिता इति श्रुत्यंतरात्॥ हृदयाश्रयो सौनात्माश्रयः॥ भिद्यते भेदविनाशमा
याति॥ छिद्यं ते सर्वज्ञेयविषयाः संशयाः लौकिकानामामरणात् गंगास्रोतो वत्प्रवृत्ता विच्छेदमायांति॥ न स्याज्ज्ञानेनैव साक्षाद्विरोधप्र
सिद्धेः किंच बुद्धिरप्यनादिः सा दिव्यो नाद्यः॥ एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि चेति श्रुतिविरोधात् ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ रामः
१८

नांत्यः प्रलये ब्रह्मज्ञानं विनैव बुद्धेर्नाशसंभवात्तदानर्थक्यप्रसंगात्सादित्वे च बुद्धेरुपादानं साक्षात् ब्रह्मचेतनाशं विना तं तोके दोनस्या न्या
याचेत्साद्रष्टृगतज्ञानेन नोक्तेर्महति लौकिकमायाविगतमायायाद्रष्टृगतज्ञानेनोक्तेरादर्शनात्किंच बुद्धेरुक्ते दोनतस्याः फलसनाशस्या
फलत्वान्नात्मनस्तस्य बुद्धिप्रसंगाभावेन तदुक्तेरस्या फलत्वात्किंचात्मनोऽविद्याघनाश्रयत्वाभिधानं श्रुतिविरुद्धप्रक्रमे अविद्यायामंतरेव
तैमानादिति श्रवणादुपसंहारे च अनीशयाशोचति मुह्यमान इति श्रवणात् बुद्धिगतमेवाविद्याद्यात्मन्यध्यस्यत इति चेत्तदध्यस्यत इति को
र्थः ॥ निक्षिप्यते भ्रात्या दृश्यते वानाद्यः ॥ अन्यधर्मस्यान्यत्र निक्षेपासंभवात् भ्रात्या चेत्केन दृश्यते ॥ न तावदात्मना तस्या विद्याश्रयत्वानंगीकारा

अस्य च किञ्चन संशयस्य निवृत्ताविद्यस्य यानि ज्ञानोत्पत्तेः प्राक्तनानि जन्मांतरे चाऽप्रवृत्तफलानि ज्ञानोत्पत्तिसहभावीनि च क्षीयंते

क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥

कर्माणि न त्वेतज्जन्मारंभकाणि प्रवृत्तफलत्वात्तस्मिन् सर्वज्ञेऽसंसारिणि परावरे परंचकारणात्मनाऽवरंचकार्यात्मना तस्मिन् पराव

रे साक्षादहमस्मीति दृष्टे संसारकारणोक्ते दान्मुच्यत इत्यर्थः ॥

न बुद्ध्या बुद्धेरात्मविषयत्वासंभवेन तद्रतदर्शनासंभवात्तद्ग्रांते अस्वाश्रय
गतेन तत्त्वानुभवेन निवर्त्यत्वे प्रसिद्धे बुद्धेरनुभवाश्रयत्वप्रसंगात्तस्मान्नास्य भाष्यस्य सभ्यमर्थं पश्याम इति चेदुच्येत चित्तं त्रानादिरनिर्वाच्या वि
द्याचेतन्यमवच्छिद्य स्वावच्छिन्नचेतन्यस्य बुद्ध्यादितादात्म्यरूपेण विवर्तते तस्याश्रयत्वात्मासाक्षात्कारनिवर्त्यरूपांगीकारात्तन्निवृत्तौ तदुच्य
हृदयग्रंथिभेदः श्रुत्योच्यते भाष्यकारीयंच बुद्ध्याश्रयत्वाभिधानमहंकारविशेषणत्वेनाविद्यादेर्वावहारिकाभिप्रायेणात्मानाश्रयत्वाभिधानंच

प्रलये ब्रह्मज्ञानं विनैव बुद्धेर्नाशसंभवात्तदानर्थक्यप्रसंगात्सादित्वे च बुद्धेरुपादानं साक्षात् ब्रह्मचेतनाशं विना तं तोके दोनस्या न्या
याचेत्साद्रष्टृगतज्ञानेन नोक्तेर्महति लौकिकमायाविगतमायायाद्रष्टृगतज्ञानेनोक्तेरादर्शनात्किंच बुद्धेरुक्ते दोनतस्याः फलसनाशस्या
फलत्वान्नात्मनस्तस्य बुद्धिप्रसंगाभावेन तदुक्तेरस्या फलत्वात्किंचात्मनोऽविद्याघनाश्रयत्वाभिधानं श्रुतिविरुद्धप्रक्रमे अविद्यायामंतरेव
तैमानादिति श्रवणादुपसंहारे च अनीशयाशोचति मुह्यमान इति श्रवणात् बुद्धिगतमेवाविद्याद्यात्मन्यध्यस्यत इति चेत्तदध्यस्यत इति को
र्थः ॥ निक्षिप्यते भ्रात्या दृश्यते वानाद्यः ॥ अन्यधर्मस्यान्यत्र निक्षेपासंभवात् भ्रात्या चेत्केन दृश्यते ॥ न तावदात्मना तस्या विद्याश्रयत्वानंगीकारा

मुं.भा.
१९

भातीति जिज्ञासार्थं व्याहारेण व्याख्याने तस्य भासा सर्वमिदं विभातीत्यस्य ब्रह्मणः स्वतो भारूपत्वे तात्पर्यं कथयति ॥ यत एव देव ब्रह्म भाति चेति ॥ टी.

उक्तस्यैवार्थस्य संक्षेपाभिधायका उत्तरमंत्रास्तु योपि ॥ हिरण्यमये ज्योतिर्मये बुद्धि विज्ञान प्रकाशे परे कोशे कोश इवासे रात्मस्वरूपो प
लब्धि स्थानत्वात् परं तत्सर्वं भ्यंतरत्वात् तस्मिन् विरजमविद्याद्यशेषरजोमलवर्जितं ब्रह्म सर्वमहत्त्वात् सर्वोत्पत्ताच्च ॥ निष्कलं ॥ निर्गताः क
लायस्मात्तन्निष्कलं निरवयवमित्यर्थः ॥ यस्माद्द्विरजं निष्कलं चातस्तच्छुभ्रं शुद्धं ज्योतिषां सर्वप्रकाशात्मना मग्न्यादीनामपि तज्ज्योतिर
वभासकमग्न्यादीनामपि ज्योतिष् मंतर्गतब्रह्मात्मैतन्न्यज्योतिर्निर्निमित्तमित्यर्थः ॥ तद्विपरं ज्योतिर्यदन्यानवभास्यमात्मज्योतिस्तद्य
दात्मविद् आत्मानं स्वशब्दादिविषयबुद्धिप्रत्ययसाक्षिणं ये विवेकिनो विदुर्जनंति त आत्मविदस्तद्विदुरात्मप्रत्ययानुसारिणः य

हिरण्यमये परे कोशे विरजं ब्रह्म निष्कलं ॥ तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिस्तद्यदात्मविदे विदुः ॥ न तत्र सूर्यो भाति न चंद्रतार
कं नेमा विद्युतो भाति कुतो यमग्निः ॥ तमेव भातमनु भाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥

स्मात्परं ज्योतिस्तस्मात्त ए
व तद्विदुः नेतरे बाह्यार्थप्रत्ययानुसारिणः ॥ कथं तज्ज्योतिषां ज्योतिरित्युच्यते ॥ न तत्र तस्मिन्त्वात्मभूते ब्रह्मणि सर्वावभासकोपि स
ूर्यो भाति तद्ब्रह्म न प्रकाशयतीत्यर्थः ॥ सहितस्यैव भासा सर्वमन्यदनात्मजातं प्रकाशयति न तु तस्य स्वतः प्रकाशनसामर्थ्यं ॥ तथानचंद्र
तारकं नेमा विद्युतो भाति कुतो यमग्निः अस्मद्गोचरः ॥ किं बहुना यदिदं जगद्भाति तमेव परमेश्वरं स्वतो भारूपत्वाद्भातं दीप्यमानमनुभा
त्यनुदीप्यते यथा जलोत्पुकादिअग्निसंयोगादग्निं दहंतमनुदहति न स्वतः ॥ तद्वत्तस्यैव भासा दीप्या सर्वमिदं सूर्यादिजगद्विभाति

रामः
१९

उपसंहारमंत्रस्य तात्पर्यमाह॥ यत्तज्ज्योतिषां ज्योतिस्तेन ब्रह्मणा विविधं क्रियत इति तद्विकारं सर्वजगत्सर्वं ब्रह्मैवेति बाधायां सामानाधिकरण्यं

यत एवं तदेव ब्रह्म भाति च विभाति च कार्यगतेन विविधेन भासा अतस्तस्य ब्रह्मणो भारूपत्वं स्वतो वगम्यते न हि स्वतोऽविद्यमानं भासनमन्यस्य कर्तुं शक्नोति घटादीनामन्यावभासकत्वादर्शनात्॥ भारूपाणां चादित्यादीनां तद्दर्शनात् तज्ज्योतिषां ज्योतिर्ब्रह्मतदेव सत्यं सर्वतद्विकारं॥ वाचारंभणं विकारो नामधेयमात्रमनृतमितरदित्येतमर्थं विस्तरेण हेतुतः प्रतिपादितं निगमस्यानीयेन मंत्रेण पुनरुपसंहरति॥ ब्रह्मैवोक्तलक्षणमिदं यत्पुरस्तादग्रेऽब्रह्मैवाविद्यादर्शनां प्रत्यवभासमानं तथा पश्चाद्ब्रह्मतथादक्षिणतश्च तथोत्तरेण

ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद्ब्रह्म पश्चाद्ब्रह्म दक्षिणतश्चोत्तरेण॥ अधश्चोर्ध्वं च प्रसृतं ब्रह्मैवेदं विश्वमिदं वरिष्ठं॥४॥ इति

द्वितीयं मुंडकं॥२॥ तथैवाधस्तादूर्ध्वं च सर्वतोऽन्यदिव कार्याकारेण प्रसृतं प्रगतं नामरूपवदवभासमानं किं बहुना ब्रह्मै

वेदं विश्वं समस्तं इदं जगद्द्वारिष्ठं वरतमं अब्रह्म प्रत्ययः सर्वो विद्यामात्रो रज्ज्वा मि व सर्प प्रत्ययो ब्रह्मैवैकं परमार्थसत्यमिति वेदानुशासनं॥ इति द्वितीयं मुंडकं॥२॥ पराविद्योक्ता यया तदक्षरं पुरुषाख्यं सत्यमधिगम्यते यदधिगमे हृदयग्रंथ्यादिसंसारकारणस्यात्यंतिकविनाशः स्यात्तद्दर्शनोपायश्च योगो धनुराद्युपादानकल्पनयोक्तः॥ अथेदानीं तत्सहेकारिणिसत्यादिसाधनानिवक्तव्यानीति तदर्थमुत्तरारंभः॥

यो यं स्याणुः पुमानसाविति वदन्वयव्यतिरेकाभावपरिहारेण तावन्मात्रत्वे बोध्यते॥ द्वितीयं मुंडकं॥२॥ प्राधान्येनेत्यपूर्वत्वेन तात्पर्यविषयतयेत्यर्थः॥ हासुपर्णे त्यादौ द्विवचनस्याकारश्चादसः॥ जीवस्याज्ञत्वेन नियम्यत्वेन योग्यत्वादीश्वरस्य सर्वज्ञत्वेन नियमा

मुं.भा.
२०

मकलशक्तियोगाच्छोभनमुचितंनियम्यनियामकभावगमनंययोस्तौशोभनपतनौपक्षिसामान्याद्देतिवृक्षाश्रयणादिश्रवणादित्यर्थः॥ दी.
ऊर्ध्वमुत्कृष्टं ब्रह्ममूलमधिष्ठानमस्येत्तूर्ध्वमूलः अवाञ्जः प्राणादयः शारवाद्वासेत्यवाक्शाखः॥ श्वः स्थानंनियंतुमस्यनशक्यमितिअश्वस्य

प्राधान्येनतत्त्वनिर्धारणंचप्रकारंतरेणक्रियतेऽत्यंतदुःखवगाह्यत्वात्कृतमपितत्रसूत्रभूतोमंत्रः परमार्थवस्त्ववधारणार्थमुप
न्यस्यते॥ द्वा सुपर्णा द्वौ सुपर्णौ शोभनपतनौ सुपर्णौ पक्षिसामान्याद्वा सुपर्णौ सयुजा सयुजौ सहेव सर्वदा युक्तौ सखाया सखायौ समाना
ख्यानौ समानाभिव्यक्तिकारणावेवंभूतौ संतौ समानमविशेषमुपलब्ध्यधिष्ठानतयैकं वृक्षमिवोच्छेदसामान्याच्छरीरं वृक्षं परिष्व
जाते परिष्वक्तवंतौ सुपर्णा विवैकं वृक्षं फलोपभोगार्थमयं हि वृक्ष उर्ध्वमूलोऽवाक्शाखोऽश्वस्योऽव्यक्तमूलप्रभवः क्षेत्रसंज्ञकः सर्वप्रा

द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिष्वजाते ॥

णिकर्मफलाश्रयस्तं परिष्वक्तौ सुपर्णा विवा विद्या कामकर्मवासनाश्रयलिंगोपाध्यात्मेश्वरौ॥ तयोः परिष्वक्तयोरन्यएकः क्षेत्रज्ञो लिं
गोपाधिवृक्षमाश्रितः पिप्पलंफलं कर्मनिष्पन्नं सुखदुःखलक्षणं फलं स्वाद्वनेकविचित्रवेदना स्वाद्वरूपं स्वाद्वत्तिभक्षयत्युपभुंक्तेऽवि
वेकतः॥ अनश्नन्नन्यदुतरद्दृशरोनित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावः सर्वज्ञः सर्वसत्त्वोपाधिरीश्वरोनाश्नातिप्रेरयिताह्यसावुभयोर्भोज्यभोक्तो
नित्यसाक्षितसत्तामात्रेण॥ अव्यक्तमव्याकृतंमूलमुपादानमन्वयितस्यात्प्रभवतीति तथोक्तं यावदज्ञानभावीत्यर्थः॥ अविद्याकामकर्मवा

सनानामाश्रयोलिंगमुपाधिर्यस्यात्मनः सजीवः तथोक्तः सचेष्टश्चैतावित्यर्थः॥ सत्त्वमायाख्यमुपाधिरस्येति सत्त्वोपाधिः ज्ञानात्मकस्यामलसत्त्व
तया

दी.

वृक्षं

रामः

२०

एशेरिति ह्युक्तमावरणं विक्षेपश्च ह्यमविद्यायाः कार्यं तत्रेश्वरभावाप्रतिपत्तिरनीशावरणं शोचतीति विक्षेपः तदुभयहेतुरनिर्वाच्यमज्ञानं मोह

सत्त्वनश्रन्नन्योऽभिचाकशीति पश्यत्येव केवलं दर्शनमात्रं न हितस्य प्रेरयितुं राजवत् ॥ तत्रैवं सति समाने वृक्षे यथोक्तशरीरे पुरुषो
भोक्ता जीवोऽविद्याकामकर्मफलरागादिगुरुभाराक्रांतोऽलाबुरिव सासुद्रेजले निमग्नो निश्चयेन देहात्मभावमापन्नोऽयमेवाहममु
ष्यपुत्रोऽस्य नृपाकृशः स्थूलगुणवाननिर्गुणः सुखो दुःखीत्येवं प्रत्ययौ नास्त्यन्योऽस्मादिति जायते म्रियते संयुज्यते वियुज्यते च
संबन्धिबन्धवैरतोऽनीशयोनकस्य चित्समर्थो हंपुत्रो ममाविनष्टो मृता मे भार्यो किं मे जीवितेनेत्येवं दीनभावोऽनीशातया शोचति सं

तयोरन्यः पिष्यलं स्वाहृत्य न श्रन्नन्योऽभिचाकशीति ॥ समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नोऽनीशया शोचति मुह्यमानः ॥ जु
ष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति वीतशोकः यदा पश्यः पश्यते रुक्मवर्णं कर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिं ॥

तप्यते मुह्यमानोऽनेकैरनर्थप्रकारैरविवेकतया चिंतामापद्यमानः ॥ स एवं प्रेततिर्यङ्गनुष्णादियोनिषा जवं जवीभावमापन्नः क
दाचिदनेकजन्मसु शुद्धधर्मसंचितनिमित्ततः केनचित्परमकारुणिकेन दर्शितयोगमार्गोऽहिंसासत्यब्रह्मचर्यसर्वत्यागशमदमादि
संपन्नः समाहितात्मा स न जुष्टं सेवितं अनेकैर्योगमार्गैः कर्मभिश्च यदायस्मिन्काले पश्यति ध्यायमानो न्यवृक्षोपाधिलक्षणादिलक्षणा
शमसंसारिणमशनायापिपासाशोकमोहजरामृत्युमतीतमीशं सर्वस्य जगतोऽयमहमस्यात्मा सर्वस्य समः सर्वभूतस्थो नेतरो
स्तेन वि
शिष्टोऽनेकैरनर्थप्रकारैरहं करोमीत्यादिभिरविवेकतया तादात्म्यापन्नतयेत्यर्थः ॥ आजवममवरतं जवीभावं निरुहभावं लक्षणाया लघु

आत्मनिरतिरात्मरतिस्तत्पुरुषः सैव क्रियास्तीत्यात्मरतिक्रियावानिति मतुबेवैकः प्रतीयते ॥ कथमुक्तं बहुव्रीहिमतुबर्थयोरन्यतरोतिरिच्य
तद्वतिसत्यमसमासपाठे द्वयोरर्थवत्त्वमासीत्समासपाठेन्यतरोमतुवतिरिच्यतेविशेष्यतेबाह्यक्रियानिरुत्तिलाभादित्यर्थः ॥ एकदेशिव्याख्या

किंच आत्मक्रीडा आत्मन्येव च क्रीडा क्रीडनं यस्य नान्यत्र पुत्रदारादिषु स आत्मक्रीडास्तथा आत्मरतिरात्मन्येव रतीरमणं प्रीतिर्यस्य स आ
त्मरतिः ॥ क्रीडा बाह्यसाधनसापेक्षारतिस्तु निरपेक्षा बाह्यविषयप्रीतिमात्रमिति विशेषः ॥ तथा क्रियावान्ज्ञानध्यानवेराग्यादिक्रियाय
ससोयं क्रियावान् ॥ समासपाठे आत्मरतिरेव क्रियाः सविद्यतद्वति बहुव्रीहिमतुबर्थयोरन्यतरोतिरिच्यते ॥ केचिच्चाग्निहोत्रादिकर्मब्रह्म
विद्ययोः समुच्चयार्थमिच्छन्ति तच्चैष ब्रह्मविदांवरिष्ठ इत्यनेन मुख्यार्थवचनेन विरुध्यते ॥ नहि बाह्यक्रीडा आत्मरतिश्च भवितुं शक्तः ॥ कश्चि

आत्मक्रीडा आत्मरतिः क्रियावानेष ब्रह्मविदांवरिष्ठः ॥

बाह्यक्रियाविनिरुक्त आत्मक्रीडो भवति बाह्यक्रियात्मक्रीडयोर्विरोधान्नहितमः प्रकाशयोर्युगपदेकत्र स्थितिः संभवति ॥ तस्मादसत्त्वल
पितमेवेतदनेन ज्ञानकर्मसमुच्चयप्रतिपादनं ॥ अन्यावाचो विमुंचथ ॥ संन्यासयोगादित्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ तस्मादयमेवेह क्रियावान्यो ज्ञान
ध्यानादिक्रियावान्सोऽभिन्नार्थमर्यादः संन्यासी य एवं लक्षणो नाति बाह्यात्मक्रीडा आत्मरतिः क्रियावान् ब्रह्मनिष्ठः सर्वब्रह्मविदां सर्वेषां व
रिष्ठः प्रधानः ॥ अधुना सत्यादीनि भिन्नोऽस्य कृत्वा न सहकारीणि साधनानि विधीयन्ते निरुत्तिप्रधानानि सत्येनानृतत्यागेन मृषावदनत्या
गेन लभ्यः प्राप्तव्यः किंच ॥ मुद्रात्मनिराचष्टे ॥ केचित्त्वित्यादिना ॥ अनेन वचनेन ज्ञानकर्मसमुच्चयप्रतिपादनं क्रियत इत्येतदसत्त्वलपितमेवेति यो

जना ॥ सम्यक्ज्ञानसहकारिणीत्यत्र सम्यक्ज्ञान

चात्र

४५

मुं.भा. शब्देन वस्तुविषयावगतिफलावसानं वाक्यार्थज्ञानमुच्यते अवगतिफलस्य स्वकार्ये अविद्यानिवृत्तौ सहकार्यपेक्षाऽसंभवादतोऽपरिपक्वज्ञान
२२ स्य सत्यादीनां च परिपक्वविद्यालाभाय समुच्चय इष्यते एव नैतावता भास्कराभिमतसिद्धिः ॥ परिपक्वविद्यायाः सहकार्यपेक्षायां मानाभावात्ततः क

तपसा हि इंद्रियमनएकाग्रतया मनसश्चेंद्रियाणां चैकाग्र्यं परंतप इति स्मरणात् ॥ तद्व्यजुः कुलमात्मदर्शनाभिमुखीभावात् परमं साधनं
तपः नेतरच्चाद्रायणादि एष आत्मा लभ्यत इत्यनुषंगः सर्वत्र ॥ सम्यक्ज्ञानेन यथाभूतात्मदर्शनेन ब्रह्मचर्येण मैशुना समाचारेण नित्यं सर्व
दानित्यं सत्येन नित्यं तपसा नित्यं सम्यक्ज्ञानेनेति सर्वत्र नित्यशब्दोऽप्येवोपेक्षितः ॥ वक्ष्यति च ॥ न येषु जिह्ममनृतं न मा
या चेति ॥ कोसावात्मा एतैः साधनैर्लभ्य इत्युच्यते ॥ अंतःशरीरे अंतर्मध्ये शरीरस्य पुंडरीकाकाशे ज्योतिर्मयो हि रुक्मवर्णः शुभ्रः शुद्धो य
सत्येन लभ्यस्तपसा ह्येष आत्मा सम्यक्ज्ञानेन ब्रह्मचर्येण नित्यं ॥ अंतःशरीरे ज्योतिर्मयो हि शुभ्रो यं पश्यंति यतयः क्षीणदोषाः ॥

मात्मानं पश्यंत्युपलभंते यतयो यतनशीलाः संन्यासिनः क्षीणदोषाः क्षीणक्रोधादिचित्तमलाः स आत्मानित्यं सत्यादि साधनैः संन्यासिभिर्लभ्यत इ
त्यर्थो न कादाचित्कैः सत्यादिभिर्लभ्यते सत्यादि साधनस्तुत्यर्थो यमर्थवादः ॥ सत्यमेव सत्यवानेव जयति नानृतं नानृतवादीत्यर्थः ॥ न हि सत्यानृत
योः केवलयोः पुरुषानाश्रितयोः जयः पराजयो वा संभवति ॥ प्रसिद्धं लोके सत्यवादिनाऽनृतवाद्याभिभूयते न विपर्ययोऽतः सिद्धं लोके सत्यस्य बलवत्सा
धनत्वं ॥ किंच शास्त्रतोऽप्यवगम्यते सत्यस्य साधनातिशयत्वं कथं सत्येन यथाभूतवादव्यवस्थया पंथादेव यानारव्यो विततो विस्तीर्णः
दोषां कर्महीनानां मुक्तिश्रवणा चेति ॥ कुहकं परं च नमंतरन्यथा गृहीत्वा बहिरन्यथा प्रकाशनं मायाशास्त्रं विभवानुसारेणाप्रदानं अहंकारो मिथ्याभिमानः ॥ दंभो य

टी.
अनृतमयथा दृष्टभाषणं ॥
रामः
२२

एतैर्दोषैर्वर्जितादत्यर्थः सत्यस्य निधानं यदुक्तं तत्तु न विरोध्यत इत्याह ॥ किं धर्मकं च तदिति ॥ ज्ञानप्रसादेनेत्यत्र ज्ञायते अर्थो नेनेति व्युत्पत्त्या बुद्धिरु

सा तस्येन प्रवृत्तो येन पथा ह्याक्रमं त्याक्रमं ते ऋषयो दर्शनवन्तः कुहकमायाशाठ्याहंकारदंभान्तवर्जिता ह्याप्रकामाविगततृष्णाः सर्वतो य
त्रयस्मिन् तत्परमार्थतत्वं सत्यस्योत्तमसाधनस्य संबधिसाध्यं परमं प्रकृतं निधानं पुरुषार्थरूपेण निधीयत इति निधानं वर्तते तत्र च येन
पथाऽक्रमं तिससत्येन वितत इति पूर्वणसंबंधः ॥ किं तत्किं धर्मकं च तदित्युच्यते ॥ बृहन्महच्चतस्रकृतं ब्रह्म सत्यादिसाधनं सर्वतो व्याप
त्वाद्दिव्यं स्वयं प्रभमनिद्रियगोचरमतएव न चिंतयितुं शक्यते ॥ स्वरूपमचित्यरूपं सूक्ष्मादाकाशादेरपि तत्सूक्ष्मतरं निरतिशयं हि सौख्य

सत्यमेव जयति नानृतं सत्येन पंथा विततो देवयानः ॥ येनाक्रमं सृषयो ह्याप्रकामा यत्र तत्सत्यस्य परमं निधानं ॥ बृहच्च
तद्दिव्यमचित्यरूपं सूक्ष्माच्च तत्सूक्ष्मतरं विभाति ॥ दूरात्सुदूरे तदिहांतिके च पश्यत्स्वहैव निहितं गुहायां ॥ न च सुषागृ
ह्यते नापि वाचानैर्देवैस्तपसा कर्मणा वा ॥

मस्य सर्वकारणत्वाद्दिभातिविविधमादित्यचंद्राद्याकारेण भाति दीप्यते ॥ किंच ॥ दूरा
द्दिप्रकृतदेशात्सुदूरे विप्रकृतरेदेशे वर्तते ॥ विदुषामसंताऽगम्यत्वात्तद्ब्रह्म हृदे हे अंतिके समीपे च विदुषामात्मत्वात्सर्वान्तरत्वाच्च आकाशस्यो
पंतरश्रुतेरिह पश्येत्सुचेतनवत्स्वित्येतत्निहितं स्थितं दर्शनादिक्रियावत्त्वेन योगिभिर्लक्ष्यमाणं क्व गुहायां बुद्धिलक्षणायां तत्र हि निगूढं
लक्ष्यते विद्वद्भिस्तथाप्यविद्यया संवृतं सन्नलक्ष्यते तत्र स्य मेवा विद्वद्भिः ॥ पुनरप्यसाधारणं तदुपलब्धिसाधनमुच्यते ॥ यस्मान्न च सुषागृह्यते
केनचिदप्यरूपत्वान्नापि गृह्यते वाचाऽनभिधेयत्वान्न चान्यैर्देवैरितरेन्द्रियैस्तपसः च ते ध्यायमानो ज्ञानप्रसादं लभते ज्ञानप्रसादेन आत्मानं पश्य

॥ किंच ॥ दूरा
द्दिप्रकृतदेशात्सुदूरे विप्रकृतरेदेशे वर्तते ॥ विदुषामसंताऽगम्यत्वात्तद्ब्रह्म हृदे हे अंतिके समीपे च विदुषामात्मत्वात्सर्वान्तरत्वाच्च आकाशस्यो
पंतरश्रुतेरिह पश्येत्सुचेतनवत्स्वित्येतत्निहितं स्थितं दर्शनादिक्रियावत्त्वेन योगिभिर्लक्ष्यमाणं क्व गुहायां बुद्धिलक्षणायां तत्र हि निगूढं
लक्ष्यते विद्वद्भिस्तथाप्यविद्यया संवृतं सन्नलक्ष्यते तत्र स्य मेवा विद्वद्भिः ॥ पुनरप्यसाधारणं तदुपलब्धिसाधनमुच्यते ॥ यस्मान्न च सुषागृह्यते
केनचिदप्यरूपत्वान्नापि गृह्यते वाचाऽनभिधेयत्वान्न चान्यैर्देवैरितरेन्द्रियैस्तपसः च ते ध्यायमानो ज्ञानप्रसादं लभते ज्ञानप्रसादेन आत्मानं पश्य

सु. भा.
२३

संशयादिमलरहितस्य प्रमाणज्ञानस्यैव तत्त्वसाक्षात्कारहेतुत्वात् ध्यानक्रियायाः प्रमितिसाधनत्वात् प्रसिद्धेरित्यर्थः ॥ बौद्धादेश्चितादौ चेतनत्वभ्रमः ॥ टी.

सर्वप्राप्तिसाधनत्वेऽपि न तपसा गृह्यते तथा वैदिकेनाग्निहोत्रादिकर्मणा प्रसिद्धमहत्वेनापि न गृह्यते ॥ किंपुनस्तस्य ग्रहणे साधनमित्याह ज्ञानप्रसादेन आत्मावबोधनसमर्थमपि स्वभावेन सर्वप्राणिनां ज्ञानं बाह्यविषयरगादिदोषकलुषितमप्रसन्नमशुद्धं सन्नबोधयति नित्यसन्निहितमपि आत्मतत्त्वं ॥ मलावनद्धमिवादर्शविलुलितमिव सलिलं तद्यदेन्द्रियविषयसंसर्गजनितरगादिमलकालुष्यापनयनादादर्शसलिलादिवत्प्रसादितं स्वकृशं तमवतिष्ठते तदा ज्ञानस्य प्रसादः स्यात्तेन ज्ञानप्रसादेन विशुद्धसत्त्वो विशुद्धांतःकरणयोग्यो ब्रह्मद्रष्टृ

ज्ञानप्रसादेन विशुद्धसत्त्वस्तत्तस्तु तं पश्यते निष्कलं ध्यायमानः ॥ एषो णुरात्मा चेतसा वेदितव्यो यस्मिन् प्राणः पंचधा संविवेश ॥ प्राणैश्चित्तं सर्वमोतं प्रजानां यस्मिन् विशुद्धे विभवत्येष आत्मा ॥ यं यं लोकं मनसा संविभाति विशुद्धसत्त्वः का मयते यांश्च कामान् ॥

यस्मात्तत्तस्मात्तु तमात्मानं पश्यते पश्यति उपलभते ॥ निष्कलं सर्वावयवभेदवर्जितं ध्यायमानः ॥ सत्यादिसाधनवानुपसंहृतकरणैकाग्र्येण मनसा ध्यायमानश्चित्तयन् ॥ यमात्मानमेवं पश्यत्येषो णुः सूक्ष्मः चेतसा विशुद्धज्ञानेन केवलेन वेदितव्यः ॥ कासौ यस्मिन् शरीरे प्राणो वायुः पंचधा प्राणापानादिभेदेन संविवेश सम्यक्प्रविष्टः ॥ तस्मिन्नेव शरीरे हृदये चेतसा ज्ञेय इत्यर्थः ॥ कीदृशेन चेतसा वेदितव्य इत्याह ॥ प्राणैः सहेंद्रियैश्चित्तं सर्वमंतःकरणं प्रजानामोतं व्याप्तये न शीरमिव स्नेहेन काष्ठमिवाग्निना सर्वं प्रजानामंतःकरणं चेत

दर्शनात् चित्तं स्वस्मिन्संस्पर्शिनि च चेतन्याभिव्यंजकत्वे स्वभावतएव योग्यं ॥ ततश्चित्ते परमात्मनो भिव्यक्तिसंभवाच्चेतसा ज्ञेयत्वमुच्यते इति संभावनार्थमाह ॥

नैव सिद्धलोक
प्राणैः सहेंद्रियैश्चित्तमिति ॥
रामः
२३

ओतंचैतन्येन सर्वस्य तर्हि चित्ते किमिति ब्रह्म स्वत एवापरोक्षं न भवतीत्यत आह ॥ यस्मिंश्च चित्त इति स गुणविद्याफलमिति निर्गुणविद्यास्तु तये प्रणे

यस्मिंश्च चित्ते क्लेशादिमलवियुक्तेषु द्वे विभवयेष उक्त आत्मा विशेषेण सेनात्मना विभवत्यात्मानं प्रकाशयतीत्यर्थः ॥ य एव मुक्तलक्षणं सर्वा
त्मानमात्मत्वेन प्रतिपन्नस्तस्य सर्वात्मत्वादेव सर्वावाप्तिरक्षणफलमाह ॥ यं यं लोकं पित्रादिलक्षणं मनसा संविभातिसंकल्पयति मह्यमन्यस्यैवा
भवेदिति विशुत्थसत्त्वः क्षीणक्लेश आत्मा विनिर्मलांतःकरणः कामयते यांश्च कामान् प्रार्थयते भोगांस्तं लोकं जयते प्राप्नोति तांश्च कामान् संक
ल्पितान् भोगांस्तस्माद्विदुषः सत्यसंकल्पत्वादात्मज्ञं आत्मज्ञानेन विशुद्धांतःकरणं ह्यर्चयेत् पूजयेत् पादप्रक्षालनशुश्रूषणनमस्कारादिभिर्भूति

तंतं लोकं जयते तांश्च कामांस्तस्मादात्मज्ञं ह्यर्चयेद्भूतिकामः ॥ स वेदैतत्परमं ब्रह्म धाम यत्र विश्वं निहितं भाति शुभ्रं ॥ ३

पासते पुरुषं ये ह्यकामास्तेशु क्रमेतदतिवर्तति धीराः ॥

कामो विभूतिमिच्छतः पूजार्ह एवा सौ ॥ यस्मात्स वेदजानातीत्येतद्यथोक्तलक्ष
णं ब्रह्म परममुत्कृष्टं धाम सर्वकामानामाश्रयमास्पदं यत्र यस्मिन् ब्रह्मणि धाम्नि विश्वं समस्तं जगन्निहितं मर्षितं यच्च सेनज्योतिषा भाति शु
द्धं शुभ्रं ॥ तमप्येवमात्मज्ञं पुरुषं ये ह्यकामा विभूति तृणावर्जिता मुमुक्षवः संत उपासते परमिव सेवंते ॥ शुक्रं नृबीजं यदेतत्प्रसिद्धं शरीरोपा
दानकारणमतिवर्तति अतिगच्छंति धीरा धीमंतो न पुनर्योनिं प्रसर्पन्ति ॥ न पुनः क्वचिद्रतिकरोतीति श्रुतेः ॥ अतस्तं पूजयेदित्यभिप्रायः ॥ मुमुक्षोः
कामत्याग एव प्रधानं साधनमित्येतददर्शयति ॥ कामान्यो दृष्टा दृष्टविषयान् कामयते मन्यमानस्तद्गुणान् विंशतयानः प्रार्थयते ॥ च नार्थमुच्यते ॥ यं यमिति ॥ प्र

यमः खंडः ॥ परमार्थतत्त्वज्ञानादिति ॥ विषयेषु यथास्थितदोषदर्शनात् पर्याप्तकामः क्षीणरागो विरुद्धलक्षणा आत्मकामस्य आत्मबुभुक्षयैव वशीकृतचित्तस्य विष

अर्थः कामानि रत्ना एव भवंतीत्यर्थः समर्थो दस गम्यते ॥

मुं. भा. २४ स्वहेतुविनाशालुनः कामानजायंत इति जातानां ज्ञानं विनापि क्षया संभवादित्यर्थः ॥ न बहुना श्रुतेनेत्युपनिषद्दिचारम्यतिरिक्तेनेत्यर्थः ॥ तेन वरणेनेति ॥ क टी.
थं व्याख्यातं यत्तदोर्भिन्नार्थत्वं साधनविशयाः प्रस्तुतत्वादित्यर्थं ब्रूमः परमात्मास्मीत्यभेदानुसंधानं वरणं तेन वरणेनैष आत्मा लभ्यो भवति बहिर्मुखेन तु

सतैः कामभिः कामैर्धर्माधर्मप्रवृत्तिहेतुभिर्विषयेक्षारूपैः सह जायते तत्र तत्र यत्र यत्र विषयप्राप्तिनिमित्तं कामाः कर्मसु पुरुषं नियोजयंतितत्र तत्र
त्रतेषु तेषु विषयेषु तैरेव कामैर्विहितो जायते ॥ यस्तु परमार्थतत्त्वविज्ञानात्यर्थाप्तकाम आत्मकामत्वेन परिसमंतत आप्ताः कामा यस्य तस्य पर्याप्तका
मस्य कृतात्मनोऽविद्यालक्षणादपररूपादपनीयत्वेन रूपेण कृत आत्मा विद्या यस्य तस्य कृतात्मनस्त्विहैव तिष्ठत्येव शरीरे सर्वधर्माधर्मप्रवृत्ति
हेतवः प्रविलीयंति विलयमुपयांति नश्यंतीत्यर्थः ॥ कामास्तज्जन्महेतुविनाशान्न जायंत इत्यभिप्रायः ॥ यद्येवं सर्वलाभात्परम आत्मलाभस्तस्मा

कामान्यः कामयते मन्यमानः सकामभिर्जायते तत्र तत्र ॥ पर्याप्तकामस्य कृतात्मनस्त्विहैव सर्वे प्रविलीयंति कामाः ॥ नायमा
त्मा प्रवचनेन लभ्यो न मेधया न बहुना श्रुतेन ॥ यमेवैष वृणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आत्मा विवृणुते तनुं स्वां ॥ भायप्रवचनादयउपा

याः बाहुल्येन कर्तव्या इति प्राप्त इदमुच्यते ॥ यो यमात्मा व्याख्यातो यस्य लाभः परपुरुषार्थो नासौ वेदशास्त्राध्ययनबाहुल्येन प्रवचनेन लभ्यस्त
थानमेधया ग्रंथार्थधारणशक्त्या न बहुना श्रुतेन नापि भूयसाश्रवणेनेत्यर्थः ॥ केन तर्हि लभ्य इत्युच्यते ॥ यमेव परमात्मानमेवैष विद्वान्वृणुते
प्राप्नुमिच्छति तेन वरणेनैष परमात्मा लभ्यः ॥ नान्येन साधनान्तरेण नित्यलब्धस्वभावत्वात् ॥ कीदृशो विदुष आत्मलाभ इत्युच्यते ॥

शतशोपिश्रवणादौ क्रियमाणेन लभ्यतेऽतः परमात्मास्मीत्यभेदानुसंधानं परमात्मभजनं पुरस्कृत्यैव श्रवणादिसंपादनीयमिति भावः ॥

रामः
२४

अथवायमेवपरमात्मानंरुणतेतेनपरमात्मनामुमुक्षुरूपव्यवस्थितेनवरणेनाभेदानुसंधानलक्षणेनप्रार्थनेनकृत्वालभ्यःपरमात्मैवमुमुक्षु
पव्यवस्थितइत्यभेदानुसंधानेनैवलभ्योनकर्मणेत्यर्थः॥वीर्यमितिमिथ्याज्ञानानभिभाव्यतालक्षणातिशयः॥अलिङ्गादिति॥कथमिन्द्रजनक

तस्यैषआत्माअविद्यासंछिन्नांस्वापरंतनुंस्वात्मतत्त्वंस्वरूपंविदुतेप्रकाशयति॥प्रकाशद्वघटादिर्विद्यायांसत्यामाविर्भवतीत्यर्थः
॥तस्मादन्यत्यागेनात्मलाभप्रार्थनैवात्मलाभसाधनमित्यर्थः॥आत्मप्रार्थनासहायभूतान्येतानिचसाधनानिबलाप्रमादतपांसिलिंग
युक्तानिसंन्याससहितानि।यस्मादयमात्माबलहीनेनबलप्रहीणेनात्मनिष्ठाजनितवीर्यहीनेननलभ्योनापिलौकिकपुत्रपश्चादिवि
षयसंगनिमित्तप्रमादात्तथातपसोवाप्यलिङ्गास्त्रिंशद्विंशतिरहितान्तपोऽत्रज्ञानंलिङ्गंसंन्यासः॥संन्यासरहितात्ज्ञानान्नलभ्यतइत्यर्थः॥एतै

नायमात्माबलहीनेनलभ्योनचप्रमादात्तपसोवाप्यलिङ्गात्॥एतैरुपायैर्यततेयस्तुविद्वांस्तस्यैषआत्माविशतेब्र

ह्मधाम॥संप्राप्येनमृषयोज्ञानतृप्ताःकृतात्मानोवीतरागाःप्रशान्ताः॥रुपायैर्बलाप्रमादसंन्यासज्ञानैर्यततेतत्परःसन्त्ययत

तेयस्तुविद्वान्विवेकीआत्मवित्तस्यविदुषएषआत्माविशतेसंप्रविशतिब्रह्मधाम॥कथंब्रह्मसंविशतइत्युच्यते॥संप्राप्यसमवगम्येनमा
त्मानमृषयोदर्शनवंतस्तैर्नैवज्ञानेनतृप्तानबाह्येनतृप्तिसाधनेनशरीरोपचयकारणेनकृतात्मानःपरमात्मस्वरूपेणैवनिष्पन्नात्मानःसं
तोवीतरागाविगतरागादिदोषाःप्रशान्ताउपरतेंद्रियास्तएवंभूताःसर्वगंसर्वव्यापिनमाकाशवत्सर्वतः

संन्यासोनामसर्वत्यागात्मकस्तेषामपिस्वत्वाभिमानाभावादस्येवांतरःसंन्यासोबाह्यंतुलिङ्गमविवक्षितं॥नलिङ्गंधर्मकारणमितिस्मरणात्तनैकग्रन्थसाहित्यं

नविवक्षितं॥

सु.भा.
२५

प्रदीपस्यवर्तिकृतावच्छेदध्वंसेयथातेजः सामान्यतापत्तिस्तद्वदित्याह॥ प्रदीपनिर्वाणवदिति॥ पदं पादन्यासप्रतिबिंबं न दृश्येतेऽभावादेवेत्यर्थः

सर्वत्र प्राप्य नोपाधिपरिच्छिन्नेनैकदेशेन किं तर्हितं ब्रह्मैवाद्यमात्मत्वेन प्रतिपद्यधीरा अत्यंतविवेकिनः युक्तात्मानः नित्यसमाहित
स्वभावाः सर्वमेव समस्तं शरीरपातकालेष्याविशंति॥ भिन्नेषु देषु दाकाशवदविद्याकृतोपाधिपरिच्छेदं जहति एवं ब्रह्मविदो ब्रह्मधाम
प्रविशंति॥ किंच॥ वेदांतजनितं विज्ञानं तस्यार्थः परमात्मा विज्ञेयः सौम्यः सुनिश्चितो येषां ते वेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः॥ ते च संन्या
सयोगात्सर्वकर्मपरित्यागलक्षणयोगात्केवलब्रह्मनिष्ठास्वरूपाद्योगाद्यतयो यतनशीलाः शुद्धसत्त्वाः शुद्धसत्त्वमेषां ते संन्यासयो
गात्ते शुद्धसत्त्वाः॥ ते ब्रह्मलोकेषु संसारिणां ये मरणकालास्ते परांतास्तानपेक्ष्य मुमुक्षूणां संसारावसाने देहपरित्यागकालः परांतकालः

ते सर्वगं सर्वतः प्राप्यधीरा युक्तात्मानः सर्वमेवाविशंति॥ वेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः

॥ ते ब्रह्मलोकेषु परांतकाले परामृताः परिमुच्यंति सर्वे॥

तस्मिन् परांतकाले साधकानां बह्वत्वाद्ब्रह्मैवलोको ब्रह्मलोक एको
प्यनेकवदृश्यते प्राप्यते वाऽतो बहुवचनं ब्रह्मलोकेष्विति ब्रह्मणीत्यर्थः॥ परामृताः परममृतममरणधर्मकं ब्रह्मात्मभूतं येषां ते परामृता
जीवंत एव ब्रह्मभूताः परामृताः सतः परिमुच्यंति परिसमंतात् प्रदीपनिर्वाणवदुदाकाशवच्च निर्वृत्तिमुपयाति परिमुच्यंति समंतान्मुच्यं
ते सर्वे न देशांतरगंतव्यमपेक्षंते॥ शकुनीनामिवाकाशे जले वारिचरस्य वा॥ पदं यथा न दृश्येत्तथा ज्ञानवतां गतिः॥ अनध्वगा अध्वसु पारयि
ष्ठावद्वृत्तिस्मृतिश्रुतिभ्यः देशपरिच्छिन्ना हि गतिः संसारविषये परिच्छिन्नसाधनसाध्यतात्॥ अध्वसितिसंसाराध्वनां पारयिष्ठावः पारयितुं समापयि

टी.

अनध्वगा अध्वसु पारयि
ष्ठावद्वृत्तिस्मृतिश्रुतिभ्यः॥

रामः
२५

तर्कतोपि इहैव मोक्षो वक्तव्य इत्याह ॥ देशपरिच्छिन्नाहीत्यादिना ॥ स्वाः प्रतिष्ठाः प्रतिगता भवन्तीति भूतानां भौतिकानां च महाभूतेषु लयो दर्शितः ॥ अंत्य
प्रश्नेति ॥ ब्राह्मणग्रंथेषु प्रश्ने प्राणाद्यायाः कलाः पठिता इत्यर्थः ॥ मायामय महाभूतानां मंशावष्टब्धैर्जीवा विद्यामय भूतसंज्ञैः प्रातिस्विकै रदृष्टसहक

ब्रह्मतु समस्तत्वा न्न देशपरिच्छेदेन गंतव्यं यदि हि देशपरिच्छिन्नं ब्रह्म स्यान्मूर्तद्रव्यवदाद्यंतवदन्याश्रितं सावयवमनित्यं कृतकं स्यान्न त्वेवं वि
धं ब्रह्म भवितुमर्हत्य तस्तत्प्राप्तिश्च नैव देशपरिच्छिन्ना भवितुं युक्ता ॥ अपि चाविद्यादि संसारबंधा पनयनमेव मोक्षमिच्छन्ति ब्रह्मविदो न तु
कार्यं भूतं ॥ किंच मोक्षकाले या देहारंभिकाः कलाः प्राणाद्याः स्वांसां प्रतिष्ठांगताः स्वस्वकारणंगता भवन्तीत्यर्थः ॥ प्रतिष्ठा इति द्वितीया बहुव
चनं ॥ पंचदश पंचदश संख्या कार्या अंत्यप्रश्नपरिपठिताः प्रसिद्धा देवाश्च देहाश्च याश्च सुरादिकरणस्थाः सर्वे प्रतिदेवता स्वादित्यादिषु गता भ

गताः कलाः पंचदश प्रतिष्ठा देवाश्च सर्वे प्रतिदेवतासु ॥ कर्माणि विज्ञानमयश्च आत्मा परेऽव्यये सर्व एकी भवन्ति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

वन्तीत्यर्थः ॥ यानि च मुमुक्षुणा कृतानि कर्माण्यप्रवृत्तफलानि प्रवृत्तफलानामुपभोगे नैव क्षीयमाणत्वाद् विज्ञानमयश्च आत्माऽविद्या कृतबुद्ध्या
द्युपाधिमात्मत्वेन गत्वा जलादिषु सूर्यादिप्रतिबिंबवदिह प्रविष्टो देहभेदेषु कर्मणां तत्फलार्थत्वात् सह ते नैव विज्ञानमये नात्मना ॥ अतो वि
ज्ञानमयो विज्ञानप्रायस्त एते कर्माणि विज्ञानमयश्च आत्मा पाध्यपनये सति परेऽव्यये न तेषु ये ब्रह्मण्याकाशकल्पे जेऽजरेऽमृतेऽभयेऽपूर्वेऽनपरेऽनंत
रेऽबाह्येऽदृष्टे शिवेशंते सर्व एकी भवन्त्यविशेषतां गच्छन्त्येकत्वमापद्यन्ते ॥ जलाद्या धारा पनयद्वा सूर्यादिप्रतिबिंबाः सूर्ये घटाद्यपनयद्वा काशे घ

तैः प्रातिस्विकाः प्राणाद्य आरभ्यन्ते ते च कर्माणि तैर्देवैः सूर्यादिभिरधिष्ठीयन्ते ॥ कर्मणो भोगेनावसाने ते देवाः स्वस्थानं गच्छन्ति यच्च प्रातिस्विकं स्वाविद्याकार्यं त

राधाकाशः ॥

मसंवेद्वैवसं पद्यत इत्याह ॥ यानि चेत्यादिना ॥

मुं.भा.
२६

एतद्वंथद्वारकविद्याप्रदानेअयंविधिगणिकानामितिप्रकृतपरामर्शकादेतत्तशब्दादवगम्यते॥ग्रंथद्वारेणविद्यायाःप्रकृतत्वसंभवात् टी.

किंच॥यथानद्योगंगाद्याःस्यंदमानागच्छंत्यःसमुद्रेसमुद्रंप्राप्यास्तमदर्शनमविशेषात्मभावंगच्छंतिप्राप्नुवंतिनामचरूपंचनाम
रूपेविहायहिला॥तथाऽविद्याकृतनामरूपाद्विमुक्तःसन्निहान्परादक्षरात्पूर्वोक्तात्परंदिव्यंपुरुषंयथोक्तलक्षणमुपैत्युपगच्छ
ति॥ननुश्रेयस्यनेकेविद्याःप्रसिद्धाअतःकेशानामन्यतमेनान्येनवादेवादिनाविधितोब्रह्मविदप्यन्यागतिंमृतोगच्छतिनब्रह्मैव॥न
विद्ययैवसर्वप्रतिबंधस्यापनीतत्वादविद्याप्रतिबंधमात्रोहिमोक्षोनान्यःप्रतिबंधोनित्यत्वादात्मभूतत्वाच्च॥तस्मात्सयःकश्चिद्ब्रह्मैवलो
केतत्परमंब्रह्मवेदसाक्षादहमेवास्मीतिसनान्यागतिंगच्छतिदेवैरपितस्यब्रह्मप्राप्तिंप्रतिविघ्नो नशक्यतेकर्तुमात्माह्येषांसंभवति

यथानद्यःस्यंदमानाःसमुद्रेऽस्तंगच्छंतिनामरूपेविहाय॥तथाविद्वान्नामरूपाद्विमुक्तःपरात्परंपुरुषमुपैतिदिव्यं॥
सयोहवैतत्परमंब्रह्मवेदब्रह्मैवभवतिनास्याब्रह्मविकुलेभवति॥तरतिशोकंतरतिपाप्मानंगुहाग्रंथिभ्योविमुक्तोमृ
तोभवति॥तदेतदृचाभ्युक्तं॥

तस्माद्ब्रह्मविद्वान्ब्रह्मैवभवति॥किंच॥नास्यविदुषोऽब्रह्मविकुलेभवति॥किंच॥तरतिशोकमने
केश्वैकल्पनिमित्तंगानससंतापंजीवन्नेवातिक्रांतोभवतितरतिपाप्मानंधर्माधर्मार्थगुहाग्रंथिभ्योहृदयाऽविद्याग्रंथिभ्योविमुक्तःस
न्नमृतोभवतीत्युक्तमेवभिद्यतेहृदयग्रंथिरित्यादि।अथेदानींब्रह्मविद्यासंप्रदानविध्युपप्रदर्शनेनोपसंहारःक्रियते॥तदेतद्विद्यासंप्रदान
विधानमृचामंत्रेणाभ्युक्तंप्रकाशितं॥क्रियावंतोयथोक्तकर्मानुष्ठानयुक्ताःश्रोत्रियाब्रह्मनिष्ठाअपरस्मिन्ब्रह्मण्यभियुक्ताःपरब्रह्मबभूवुः

रामः
२६

२७
न सर्वत्र ब्रह्मविद्यासंप्रदानं इति सूचयन्नाह ॥ एतां ब्रह्मविद्यां वदेतेति ॥ इति मुंडकभाष्यटिप्पणं समाप्तम् ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

स्वयमेकविंशानामानमग्निं जुहूते जुहूति श्रद्धयंतः श्रद्धाः संतो ये तेषामेव संस्कृतात्मनां पात्रभूतानामेतां ब्रह्मविद्यां वदेत ब्रूया
च्छिरोव्रतं शिरस्यग्निधारणलक्षणं यथाथर्वणानां वेदव्रतं प्रसिद्धं येस्तु ये श्रौचीर्णविधिवद्यथाविधानं तेषामेव तदेतदक्षरं परुषं सत्य
मृषिरंगिरानामपरापूर्वं शौनकायविधिवदुपसन्नाय एष्टवते उवाच ॥ तद्वदन्योऽपि तथैव श्रेयार्थिने मुमुक्षवे मोक्षार्थं विधिवदुपसन्नाय ब्रू

क्रियावंतः श्रोत्रिया ब्रह्मनिष्ठाः स्वयं जुहूत एकत्र ऋषिं श्रद्धयंतः ॥ तेषामेवैतां ब्रह्मविद्यां वदेत शिरोव्रतं विधिवद्यैस्तु श्रौचीर्णं
॥ तदेतत्सत्यमृषिरंगिराः परोवाच नैतदश्रौचीर्णव्रतो धीते ॥ नमः परमर्षिभ्यो नमः परमर्षिभ्यः ॥ ६ ॥ इति तृतीयमुंड
कं ॥ भद्रं कर्णेभि रिति शान्तिः ॥ इत्यथर्ववेदीयामुंडकोपनिषत्समाप्ता ॥

यादित्यर्थः ॥ नैतद्वैद्यरूपमश्रौचीर्णव्रतोऽचरितव्रतः ना
प्यधीते न पठति श्रौचीर्णव्रतस्य हि विद्याफलाय संस्कृता भवतीति समाप्ता ब्रह्मविद्या सा येभ्यो ब्रह्मादिभ्यः पारंपर्यक्रमेण संप्राप्ता तेभ्यो नमः
परमर्षिभ्यः परमं ब्रह्म साक्षाद्दृष्टवन्तो ये ब्रह्मादयोऽवगतवन्तश्च ते परमर्षयस्तेभ्यो भूयोऽपि नमः द्विर्वचनमत्यादरात् मुंडकसमाप्त्यर्थं च ॥ इति
श्रीगोविंदभगवत्सूक्तपादशिष्यस्य परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्रीमच्छंकरभगवतः कृता वाथर्वणोपनिषद्विवरणं समाप्तं ॥ ७ ॥

वासणसी प्रसादस्य नियोगेन तु यत्नतः ॥ काशी संस्कृतमुद्रायामं कितोयं शिलाशरैः ॥ १ ॥ श्रीकाशीजीमे महल्लेहौदकदोरा श्रीबाबू वाराणसी प्रसादजीके मकानमेकाशी सं
स्कृतमुद्रायंत्रमेळपीजिनकोलेना होय उनको श्रीबाबू वाराणसी प्रसादजीके पास या कचौरी गलीमे भाई प्रतापसिंहजीके दुकानपर मिलेगी संबत् १९४२ ॥ ७ ॥ ७

॥ इतिसटीकंमुंडकोपनिषद्वाच्यं समाप्तम् ॥

[OrderDescription]
,CREATED=18.01.20 11:25
,TRANSFERRED=2020/01/18 at 11:31:24
,PAGES=55
,TYPE=STD
,NAME=S0002555
,Book Name=M-2417-SATIK MUNDKOPANISHAD
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF

FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF

FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF

FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,